

 sinema

sinematek.tv

sinema

CILT : 2 SAYI : 42
30 AĞUSTOS 1961

FIYATI 150 KURUŞ

Sahibi : Turhan BOZKURT

Yazı İşleri Müdürü : Rabii YURDATAP

Hazırlayanlar : Tolun AY, Kudret YUKSEL

Yazı Allesi : Hayri CANER, Ulkü ERAKALIN, Oğuz EROL, Yücel HEKİMOĞLU, Bertan KAMOĞLU Oktay OKAN, Arif ÖZCAN, Ağah. ÖZGÜÇ, Güngör ÖZSOY, Orhan ÖZTÜRK, Erol TANERİ, Doğan TURAL, Vecdi UYGUN, Engin ÜNSAL, Kudret YUKSEL, Kaya A. ZEREN,

Fotoğraflar : BELLÄ Fotoğraf Stüdyosu, İsmet ATALAY ve Foto SİL.

Resim İşleri : Oral ORHON

İdarehane : Çağaloğlu, Servili Mescit Sok. Kurt İş Hanı No. 402

Telefon : 22 48 48

Abone bedeli: Bir yıl için 80.- TL.

İlan bedeli : Santimi 20.- TL.

İlan için müracaat: ÖZGÜ REKLAM (tel: 22 38 71)

İç sayfeler dizgi : SİNEMA Matbaası

Baskı : Sönmez Matbaası

Kapak baskısı : Karadeniz Matbaası

Tablo baskısı : Çolakoğlu Matbaası

ÖN KAPAK RESMİ :

Orhan Günşiray (Foto: Sul)

ARKA KAPAK RESMİ :

Belgin Doruk ile Ayhan Işık, Birsel Film'in «Küçük

Hanımefendi» adlı kordelasının bir sahnesinde

(Foto: Mike Rafaeıyan)

TABLORESMİ :

Marie Devereaux (Foto Sinema)

Tıraştan
cildiniz
tahriş
oluyorsa

terkibinde sabun-bulunmayan,
traş fırçasına ihtiyaç bırak-
mayan ve aynı zamanda bir
krem vazifesi gören Glider
traş müstahzarını kullanınız

BİR WILLIAMS MUSTAHZARIDIR

FAAL 6-6

SİN - 45

YILDIZLAR GECESİ

5 Eylül Salı Akşamı 21 de
ŞAN SİNEMASINDA

MEHLEKETİMİZİN EN ÇOK SEVİLEN VE BEĞENİLEN SES SANATKÂRLARI
NIN RESMİ GEÇİDİ

VE

TÜRK SINAMASININ EN GÖZDE
44 FİLM YILDIZI

İLE

SAHNEDE SESLİ RÖPORTAJ

Davetiyeler : T.A.P. Ağacami sakızağacı sok. No. 2 Beyoğlu ŞAN Sineması.

BİR YUNANLI YILDIZ :

GİZELA DALI

«İstanbulda Aşk Başkadır» adlı filmin başrolündeki yabancı kıızı, yine bir yabancı yıldız oynuyor.

Yazan:

Oğuz

EROL

Güzel Fransız dilberleri Maria Vincent'dan sonra birbiri ardına yabancı film yıldızları İstanbul'da arz-ı endam ettiler...

Geçen sezon Orhan Günşiray'la birlikte And Film'in «Yabancı Kız» unda baş rolde seyrettiğimiz Danimarka Marilyon Monroe'su Ulla Darni, Site Film'in «Silahlar Konuşuyor» unda oynayan Alman yıldızı Barbara Valentine, hep bu akımın getirdiklerinden...

Maria Vincent, Marl Blanchard, Ulla Darni, Barbara Valentine ve derken... Şimdi de Yunanlı film yıldızı Gizela Dalı...

Sarışın, uzun boylu ve oldukça hareketli bir yıldız bu Gizela... Filmin sahibi Süreyya Duru, onunla beraber bazı Yunanlı aktörleri de getirmiş... İlhan Engin'in romanı «İstanbulda Aşk Başkadır», bir yabancı iş adamının kıızıyla birlikte Türkiye'ye gelmesini hikâye ediyor... Gayet normal olarak, kızın başlan bir aşk macerası geçiyor... Yani İstanbul'da bir aşk...!

Murat Film'in sahibi

PRODUKTÖR'LE ★ Yunanlı aktör Bertos, Süreyya Duru, Gizela Dalı ve Franguli Franguli (oturan) SİNEMA objektifine poz veriyorlar.

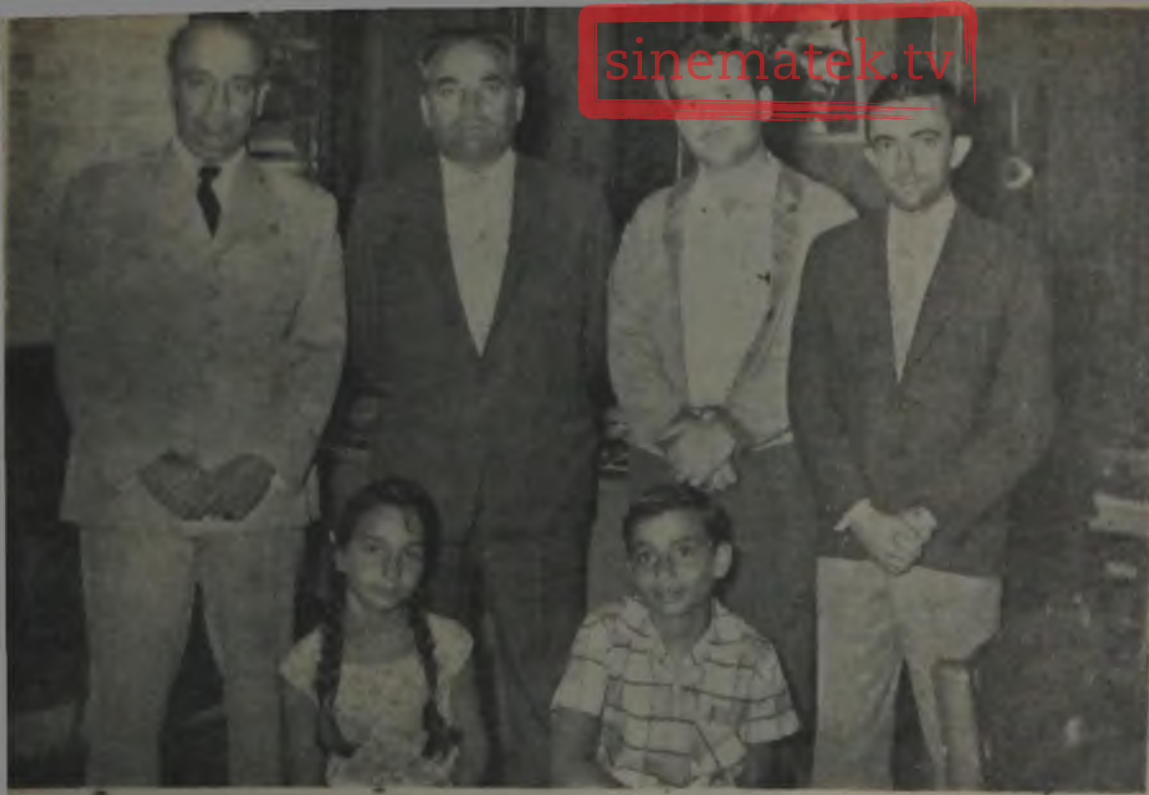

Süreyya Duru, geçen sezon «İstanbul'da Aşk Başkadır» ı çekmek üzere hazırlıklara başlamıştı. Hatta baş rolü için, o sıralarda memleketimizde bulunan Ulla Darni'ne bir anlaşma yapmıştı bile... Buna rağmen, havaların ani değişikliği ve Ulla Darni'nin de Danimarka'ya dönüşü yüzünden film geri kaldı...

Bu sene kati olarak filmi çekmeğe karar veren Süreyya Duru, bu iş için Atina'ya gitti. 10 gün Pa-

dar Yunan Sineması üzerine tetkiklerde bulunup, Yunan film yıldızları ile görüşmeler de yapan prodüktör nihayet bir Yunan Film şirketiyle anlaşarak «İstanbul'da Aşk Başkadır» ı bir Türk-Yunan ko-produksiyonu olarak çekmeğe müştereken karar vermişlerdir... Böylelikle Süreyya Duru Atina dönüşünde çantasında Yunan aktiris ve aktörlerle yapılmış mukavelelerle dönüyordu...

TARİHİ RESİM ★ SINEMA Ekibi Ordu Film Merkezi'nde. Soldan sağa, Binbaşı Nusret Eraslan, Sayın Baş Savcı Egesel, Veddi Uygun, Hayri Caner ve Betül Eraslan ile Tanju Eraslan

ORDU FİLM MERKEZİNDE

Geçtiğimiz hafta içinde SINEMA ekibi Ordu Film Merkezi'ne bir ziyaret yaptı. Ordu Film Merkezi'ne gitti Binbaşı Nusret Eraslan'ın oğlu, film yıldızı Tanju Eraslan'ın röportajı dolayısıyla yapılan bu ziyaret esnasında Ordu Film Merkezi'nin geniş tesisleri de gezildi ve SINEMA ekibi bu suretle, bir taşıdığı buş vurmuş oldu. Binbaşı Nusret Eraslan'ın çok yakın ve sıcak alakasıyla bu ziyaret SINEMA ekibi için son derece faydalı olmuştur.

Veddi Uygun, Hayri Caner ve İsmet Atalay'dan müteşekkil ekip, bu arada Ordu Film Merkezi'nde hoş bir sürprizle karşılaştılar. Yüksek Adalet Divanı Baş Savcısı Alay Egesel de, Yassıada duruşmalarının fotoğrafları ve filmleri dolayısıyla Merkez'de bulunuyordu. SINEMA ekibine karşı gayet samimi davranan Egesel, bu arada İsmet Atalay'ın objektifine de poz verdi.

Tanju Eraslan'ın röportajı bittikten sonra Binbaşı Nusret Eraslan SINEMA ekibine Ordu Film Merkezi'nin sinema salonunda Yassıada filmünün 15 dakikalık bir bölümünü seyrettirdi. Ve ekip gördükleri bu samimi alâkadan dolayı son derece mem-

nun ve mütehasıs olarak hemen şunu söyleyelim ki Ordu Film Merkezi'nden ayrıldı.

DEVEKUŞUN'UN MACERALARI

«Artık, mahalle kavgalarının, kabadayılıkların devri ve modası çoktan geçti. Fezada seyyareler, dünyada ise fikirler çarpışıyor. Bilmeyenler varsa, öğrensin!..»

Bazı insanlar var, tarif edemiyoruz. Yalnız, benzetmek icap ederse devekuşu'na benzerler. Bunlar birtakım büyük adamların, bir takım büyük lâfları arkasına gizlenmekle işe başlıyorlar. İmza atmasını bile zor beceren bu zavallılar bu kabil lâflarla kendilerini satmaya çalışıyorlar.

Yazımıza girmeden evvel,

Andres Suarez denen adam bizi bilemez ve bizi tarif edemez. Herşeyden evvel «Biz bize benzeriz» Şayet biz, kendimizi başkalarının sözlerinde aramaya kalkarsak, nüfus kâğıtlarımızdaki «tabiyet» başnesini değiştirmek icap eder. Ama ayrıca o sözlere de hürmetimiz vardır.

Arkadaşımız, yazısının bir yerinde, «uzun fikir münakaşalarına girmeyeceğiz» diyor. Bir fikri yok ki münakaşaya girsin. Fikir münakaşaları, herşeyden evvel, fikir sahibi kimselere has bir meziyettir.

Biz, uzun da olsa, fikir münakaşalarına gireceğiz. Evvelâ unutmadan şunu hemen ve tekrar söyleyeyim gaze tecelliği düzenbazlık zanneden

ler daima yanlırlar ve daima burunlarından yakalanırlar. Bize hucum eder tarzda yazdıkları yazının başına koydukları, klişesi alınmış mektup taahhüt edilmiştir. Çünkü Gökseç Arsoy, o mektubu, mahul derginin birinci sene-1 devriyesi münasebetiyle göndermiştir. Biraz dikkat edilirse, birinci resmin, birinci satırında «yaşını» kelimesinin kazındığını ve bu işin dahî çok beceriksizce yapıldığını görmek te gecikmeyeceklerdir. Bu sebeple Gökseç Arsoy'un onlara ne dediğini veya ne diyeceğini bilmiyoruz ama bir şey diyeceği de muhakkaktır.

Gökseç Arsoy, kendilerini kardeş telâkki ediyorsa, onun bu samimiyetini istismar etmek şart mı?

«Acaba, bu iki kişinin hakikatten her türlü ayrılışları neden» diyen arkadaş, bu sözleri söylerken hiç yüzü kızarmadı mı acaba? Bir piknik meselesinde, hakikatleri yüzüne haykırmanın hakikatten ayrılışsa, ona bir diyeceğimiz yok!..»

Bizim anlamadığımız tek şey de şu: Doğru dürüst konuşmasını beceremeyen insanlar neden yazı yazmaya kalkarlar, neden polemige girerler? Bir insanın yazması için, evvelâ bilmesi icap eder. Hem de birçok şeyler. Yoksa, bilmem kimin bir lâfını ezberleyerek yazı yazmaya kalkışmak, bizzat devekuşunun başını kuma gömererek kendisini saklamaya çalışmasından başka birşey değildir.

Bir takım foto-montaj resimler ve bir takım yalan yanlış yazılarla, karşımızda direnmeye çalışan bu adamlar kimdir? Acaba bu direnmeleri daha ne zamana kadar devam eder? Biz onlara

YAŞ GÜNÜ ★ Orhan Öngüray oğlu için yaptığı yaş gününde misafirleriyle Neriman Köksal Sadettin Erbil Nevzat Pesen, Sadri Alışık masadalar.

bir ata sözlümüzü hatırlatalım: «Yalancının mumu, yatırıya kadar yanar.» Gerçi onların ki yatırıya kadar da yanmadı ya...

Biz bir dergi olarak hiç kimsenin şefaat ve yardımını istemeye hak sahibi değiliz. Kimseye izin vermek selâhiyetine de malik değiliz. Ama bizi seven dostlarımızın samimi alâkalarına daima muhtacız. Ama bu dostluğu, evlerine adam gönderip, tehdit ettirmekle kazanmak istemiyoruz.

Onların bütün konuşmaları, bütün yalanları, bizi çözmaktan ve ilerlemekten alıkoymayacaktır. Ama biz gene de onlar hakkında kötü düşünmüyoruz. Sadece bir meslekdaş olarak daha sıhhatli haber ve resimler vermelerini ve böylelikle yalancı mevkîine düşmekten kurtulmalarını istiyoruz.

Zannediyoruz ki bu hususta daha fazla konuşmak lüzumsuz. Çünkü, küçük insanların, büyük «fikir-i sabit» leri vardır. Değiştirilemez. Mamafih biz biraz yumuşatabilirsek dahi dünyanın en mesut insanları sayacağız kendimizi.

Yalnız bu insanlara şunu hatırlatmak isteriz ki, birşey söylemek için, mutlak suretle birşey bilmek lâzımdır. Birine kötü diyebilmek için insanın tamamen ve

BEKLENEN GÜNŞİRAY

Yazımıza Beklenen Günşiray diye girdiğimize bakarak, şimdi Günşiray'ın bir yerden geleceğini ve bu sebepten de beklendiğini sanacaksınız. Ama hayır. Günşiray bir yerlere gitmedi ama bu gidişle kalmak mecburiyetinde kalacak galiba...

Geçen hafta içerisinde, Günşiray'a ait bir yazı çıktı. Yazıyı yazan kimse ise, piyasanın akıldanesi, dert babası, kadı babası...

Günşiray'ın bir küçük oda meselesi var. Gene bu meseleye parmak basmış paşazademiz... Bunun üzerine Günşiray'dan bir mektup aldık. Mektup, aynen şöyleydi:

«Çok istiyorsanız izah edeyim:

Benim, haysiyetli ve şerefli basınıca, ancak efendice münasebetlerim olabilir.

Bana, — ve herşeyle alâka sını kesip, sadece kendi işleriyle uğraşan şerefli bir insana — gocunanlar varsa, lütfen geçmiş neşriyatlarını bir gözden geçirsinler.

Ben, şerefimle gece gündüz çalışıyorum. Mertliğin manâsını ise kanımda taşıyorum.

Dostlarıma dostça davranıp düşmanlarıma bile zevk.

İle salâm verebilecek kadar terbiyem ve medeni cesaretim var. Bütün basın aleyhime dahi olsa, onlara cevabım, sadece teşekkürden ibaret olacaktır.

Yalnız, çok ağır derecede hilâf-ı hakikat haberleri neşredenler biraz acalıp okuyucularını istismar etmiş olmuyorlar mı?

Bu güne kadar, sevgili seyircilerimin bana olan sempaticelerini sarsmak için yalan yanlış neşriyatı dercedenlere biraz olsun doğru konuşmayı ve yazmayı öğretmek zamanım yok. Şayet bir gün, bol vaktim olursa, onlara bunu öğretmek, en mukaddes vatandaşlık vazifem olacaktır.

Şunu da bilmeleri lâzım gelir ki, ben evimin içinde istediğim tasarrufta serbestim. Oda taksimatlarının kullanma selâhiyetide yine mesken kanununun bana verdiği tabii bir haktr.

Herkes «KARAR» denecek kadar efendi olsal.. Amma olmuyor işte!.. «Anlayana, sivrisinek saz, davul zurna az!.

24 — 0 — 361

ORHAN GÜNŞİRAY
İmza

YASAK AŞK

Yılmaz Duru, «Arzu» adlı kordelayı çevirmek üzere giden ekibin arasındaydı. Ayan çıktıktan geri dönen ekipte ueler olduğunu pek tahkik edemedik. Fakat son dakikalarda aldığımız bir habere göre Yılmaz Duru ve Nilüfer Aydan çiftinin aralarından kara kedli geçmiştir.

Piyasanın en düzenli ve en mesut çifti olarak bilinen Aydan - Duru çiftinin bu durumu bizleri de üzmüştür.

Öte yanda Nilüfer Aydan, Yılmaz'ın Ayancık'ta olmasını fırsat bilerek bütün eşyalarını toparlayıp, Kazancılar yokuşunda bir apartmana taşınmış olup, çocuğunu da yanına almıştır.

Son senelerin başarılı ve genç rejisörlerinden biri ile evleneceği söylenen Nilüfer Aydan'ın şimdilik ne yapacağı bilinmemektedir.

Bu olaya çok üzülen Yılmaz Duru şimdi her gördüğü kız çocuğunu Nilüfer Aydan'ın çocukluğuna benzetmektedir.

Bu durumda halen, kimin suçlu ve kimin haklı olduğu henüz belli olmamış olmakla beraber, böyle mesut bir ailenin yıkılma temayülleri göstermesi sanat mahfillerinde büyük bir üzüntü yaratmıştır.

Bizleri ve kendilerini tanı-

AYRILIYOR MU? ★ Eşi Nilüfer Aydan'dan ayrılacağı haftanın önemli deikodusu arasında giren Yılmaz Duru, «Arzu» adlı filminde Suzan Avcı ile beraber.

yanların tek üzüntüsü, şimdiye kadar ideal bir çift olarak gösterilen Yılmaz Duru - Nilüfer Aydan çiftinin bu anı ayrılışlarıdır.

Sebebini, pek kati olarak bilmemekle beraber bu nahoş hâdisenin bir an evvel düzelmesi ve eski dengenin bulunması bizleri olduğu kadar birçok kimseleri de memnun edecektir.

MOR SEVDA BİTİYOR

Yele Film geçen ay içerisinde başladığı «Mor Sevda»nın harici sahnelerinin çekimini bitirmek üzereydi. Harici sahnelerin çekimi için Zonguldak'a giden ekip yirmi gündenberli hummalı bir faaliyet göstermiştir.

Bazı dahili sahnelerin çekimi için İstanbula gelecek

olan Yele Filmin bu defaki kadrosu Hüseyin Peyda, Leyla Altın Renan Fosforoğlu ve Zerhan Zer den müteşekkildir.

Filmin baş rolünde oynayan Hüseyin Peyda aynı zamanda senaryoyu yazmış ve filmin rejisini üzerine almıştı. Filmin rejisi asistanlığını ise, azı ailemizden Yücel Hekimoğlu yapmaktadır.

Dahili sahnelerin çekimi için İstanbula gelecek olan Yele film ekibi bu defa da Renan Fosforoğlu ve Yücel Hekimoğlu'na ait senaryoları filme almak için gerekli hazırlıkları yapacaktır. Yeni çevrilmesi düşünülen bu iki kordelanın da rejisörlüğünü, mehtemelen Hüseyin Peyda yapacaktır.

GÜNŞIRAY ★ Bu yıl kendi hesabına iki film daha yapacak olan Orhan Günşiray «Allah Cezanı Versin Osman» in bir sahnesinde Çolpan İlhan'la beraber

RUMELİ HISARI VE HAMLET

Sanki bütün yaz torbaya girmiş gibi, Ağustos'un en soğuk bir gecesinde Boğazın en serin yerinde toplanmışlardı davetliler... O gece Rumeli Hisarı'nda Şehir Tiyatrosu-

nun «Hamlet» temsili vardı. Hisarlar arasındaki ufak açık hava tiyatrosu, İstanbul'un en sosyetik halkını sinesinde toplamıştı. Toplamıştı ama, hepside, daha fazla üşümek için birbirlerine sokulmuşlar, bir taraftan sahne'deki oyunu seyrediyorlar öte yandan titreyiyorlardı. Hatta bu titremeye dayanamayanlar, birinci perdenin sonunda, piyesin terke mecbur oldular. Fikret Adil ve bazı münekkitler bunlar arasındaydı. Ama bazıları, titremeyi göze alıp sonuna

kadar eseri takip ettiler. Bunların başındada ekzotik güzelliği ile dikkati çeken Gülriz Sururlu ve uzun boyu ile bugünlüklerde «Çöpçatan»lık yapacak olan Şirin Devrim geliyordu. Gülriz, Hamlet rolünü oynayan Engin'isi, Şirin'de Polonius'u canlandıran Mücahit'i, bir repliğini kaçırmadan dinliyor ve seyrediyordu. Galatasaray Adası'nın yanıklarından Şadımın Aysin, Gülriz'i yalnız bırakmamıştı. Sarı saçlarına yakışan yanık teni ile Aysin'i görenler, kışın nasıl açılacağına bir türlü akıl sır erdiremediler Gülriz ve Şadımın'ın yanında nişanlı değiştirmekle şöhret yapmış bir sert (!) aktörümüz vardı ama, ikinci perde'nin sonunda onu en ön sırada bir alay sarışın kız'ın arasında gördük. Saç tuvaletleriyle olduğu kadar, hareketleriyle de birbirlerine tıpatıp benzeyen bu üç güzel sarışın'dan biri, belki ki «Hamlet» i hayatında ilk defa seyrediyor, Engin'in sözlerini işittikçe «Aman ne güzel, ne güzel» diyor ve bazı sahneler için yanındaki sert (!) aktöre, «Şimdi ne olacak?» diye soruyordu. Aynı sırada gözlerimiz gazeteçi Melih Vassaf ile yeni jönelimizden Meral Sayın'ın arasında, tatlı aktivistimiz Nedret Güvenç'i gördü. Üçü de bir ara o kadar üşüdüler ki, yanlarında ki sarışın hanımlardan süeter ve battaniye istediler. İkinci sırada bulunan Bedri Koraman, bir yanda eşi Cevza hanımı ısıtmaya çalışırken öte yandan, yanında bulunan Şile'nin sevimli eczacısına «Ah... Bu oyun Şile'de oynanacaktı... Göre-

ği, ertesi gün kendilerini eczahane buldukları zaman, ne çok para kazanacaktır. Ankara'nın sarışın iki örgüden Güneşi Akol, prömiyere genç aktörlerimizden Dakki Turanlı ile gelmişti. Devlet Tiyatrosunun beğenilen jönelilerinden Tugay Aktöre, Mosah arkadaşlarıyla beraberdi. Temsil sonunda artistlerle seyirciler Hisar'ın alt kısmında buluştukları zaman, herkes birbirini tebrik ediyor ve ısınmak için, birbirlerinin sırtlarını sıvazlıyordu. Bu arada Ofelya rolünü yapan Sibel Göksele'nin, Galatasaray'lı bir futbolcu'nun ailesine annesi ve arkadaşlarıyla binmesi gözden kaçmadı.

YİNE BERABERLER

Pesen Film'in «Zavallı Necdet» adlı kordelasının çekimi hafta içinde Çarşamba günü Fenerbahçe'de, bir köşkün bahçesinde başladı. Daha önce, Pazartesi günü de Pesen Film'in Yeşil Çam Sokakı'ndaki yazıhanesinde rejisör Nevzat Pesen filmi oyuncularını bir araya toplayarak, bir saate yakın süren bir konuşma yapmıştı.

«Saman Yolu» ndaki beraber oyunlarıyla Türk Sineması'nda yepyeni bir çift olarak ortaya çıkan Belgin Doruk-Göksele Arsoy çifti, bu keré «Zavallı Necdet» de yine beraber oynuyorlar. Bu sezon yine bir roman adaptasyonu olan «Kızıl Vazo» da beraber oynayan bu çift, «Zavallı Necdet» le sezon içinde ikinci filmlerine başlamış oluyorlar.

TOPLANTI ★ Pesen Film'in yazıhanesinde yapılan toplantıda da, Şaziye Moral, Belgin Doruk, Sevim Emre, Suna Pekuysel, Atilla Sun, Nevzat Pesen konuşurlarken.

İŞPORTACI AŞIK

Eminönü caminin altında-
k geçiltten geçip de Mısır
Çarşısının arka kapısı ön-
nünden yukarı, Sullannamam'a doğru hiç çıktınız mı? Tabii ki evet... Bilirsiniz, bir kurgasalık ve kum-kuma pazarıdır oralar.

Sağda solda, vitrinlerini sokağın ortasına kurmuş dükkanlar ve yol ortalarında sergi kurmuş işportacılar doludur ortaları. Biraz ciddi iş yapmak isteyen birkaç müessesese de aralarında kaynamış gitmiştir.

Sabahın erken saatlerinden itibaren dolmaya başlayan bu sokaklar, bebek zırlamasından, ezan sesine kadar bütün sesleri sinesinde toplar.

İnsan o cadde ve sokaklara girdiği zaman kendisini adeta savaş meydanında zanneder.

Bu caddelerin en gürültücü, en farfaracı insanları da işportacılarıdır. Sesleri çalıtıncaya kadar, paçalarından ter akıncaya kadar:

«— Yetişin valandaşlar yetişin. Top alan fabrikanın en ekstra malları burada... Koş valandaş koş.»

Bir başkası ise az ötede:
«— Hamfendilere müjde... Naylon kombinezonlar, Avrupa malı bunlar... Hakiki Alman... Sadece beş lira... Koş efendim koş...»

İşte bu işportacılar, «Emta» dedikleri şeyin işportacılarıdır. Ama bir de aşk işportacıları var. Bunlar da başka alem...

Bir gün bir bakarsınız ki, gazete ve dergi sütunlarını bir haber doldurur. «Yeni bir aşkın çığındeyim...» Bir başka gün, gene aynı kişiye ait bir haber... «Hayır aşkde değil, bu aşk...» bir başka zaman ise, bu aşklar yerli zımmın. Parçası yok imiş. Onun için Avrupa malı, yedek parçası bol bir aşk... Evet Evet... Bu en iyisi... Küçük hanımımız, kör kütük aşkıdır. Sevgilisi için yanıp lutsmaktadır.

Herkesin gözü önünde, ele, göz göze dolaşmalar, Muhtelif gece kulüplerinde sarmaş-dolaş dans etmeler.

Ertesi gün, bir başkası ile aynı numaralar... Neymiş? Aaaa küçük hanım, eski sevgilisine nisbet yapıyormuş. Ooo... İyi vallahi.

Yahu, nedir bu? Diyenler çoğalır gün geçtikçe. Bize mektuplar yağar... Meselenin aslını sorarlar. Dert anlatırız herkese. Sanki suç bizimmiş gibi. Hakkında açıklayıcı yazılar yazarız. Ama ertesi gün, biz yalnız çıkıyoruz. Yalnız biz mi? Bizim gi-

bi, bütün yayın sahibi arkadaşlar da.

Biz, şunu habırlatırız... Artist denen kimse herşeyden evvel halkın malıdır ve halkın arzularına uygun şekilde hareket etmelidir. Aksi halde, hayranları tarafından terk edilmeye malikumdur.

Zararı yok. Biz biraz geç haber vermiş olalım. Fakat, leâfisi mümkün olmayan bir hata yapmayalım.

Bize hergün gelip soruyorlar. Neden, falancanın yeni aşkıdan, nişanından bahsetmediniz?

Nasıl bahsedersin birader. O Aşk işportacısı. Sürümden kazanmayı kendine prensip olarak almış olan bir aşık. Yarın bir başkası ile nişanlanması veya beraber dolaşması işten bile değildir.

Velhasıl, şu Yeşilçam sâkinleri arasında bir değişiklik yok? Eski tas, eski tarak, Aşk, biri eski sevgilisine nisbet olsun, diğeri ise şöhrete basamak olsun diye kullananlar, nasıl olsa bir gün esas yerlerini bulurlar. Ama onlar, o kerteye gelinceye kadar, sıkıntılarını başkaları neden çeksin?

Aklı yaşa değil, başa devşirin dostlar.

AK FAKA BASMAZ

Son zamanlarda, film piyasasında göze çarpan keşme-keşlik, halen de devam etmektedir. İşte en son orkideyi atlatan filmde «Yumurcak Faka, Basmak» oldu.

Başrolünü, Fransadan, hususi surette bu film için getirilen ve «Yumurcak» filmi nin başrolü yıldığı Silvia Penses'in oynayacağı film, ni hayet başlamak üzere.

Evvellâ Orhan Günşiray'ın bu şerkek rolünde oynaması düşünülen film, Günşiray'ın fazla meşgul olması dolayısıyla Müşfik Kentere tekiif edilmiştir.

Kondisine yapılan teklifi kabul eden Kenter, sonradan bu işten vaz geçmiştir. Buna dasebep şu; bazı sebeplerden çekimi geri bırakılan bu filmin günlerinin, Kenter'in diğer filmi olan «Sessiz Harp» filminin günleriyle çalışması idi. Bu hususta Müşfik «Birinci filmi bitirmeden, ikincisine başlayıp da, her iki tarafı da bizar etmeye hakkım yok demiştir.»

Öte yanda komedi unsuru olarak filmde oynatılması düşünülen Münir Özkul'un baş rollerde oynaması ve onun yerinide, Altan Erbulak'ın alması kararlaştırılmıştır. Ne var ki, Münir Özkul'un tiyatrodaki işinin başlaması, bu düşünceleri de temelinden yıkılmıştır.

YENİ FİLMİNE BAŞLADI ★ Perdemizin sempatik yıldızı Silvia Penses, «Yumurcak Faka Basmak» adlı kordelâya başladı.

Bu kadar sıkıntıdan sonra, nihayet başrolde oynayacak bir jön bulunmuştur. Fakat onun da başka bir sürü işi var. Başka filmlerden aşk-çak yaka-paça getirilip çalıştırılmaktadır.

VAHŞİ KEDI

Muzaffer Tema'nın sahibi olduğu TEMA film ilk filmine başlamak üzere. Önümüzdeki çarşamba günü «Vahşi Kedi» adlı kordelânın bazı harici sahnelerinin çekimi için ekip karabiga'ya gidiyor.

Baş rollerini Muzaffer Tema, Leylâ Sayar ve Kenan Pars'ın oynadığı bu avantür kordelâda diğer rolleri ise

Avni Dilligil, Leman Akçatepe, Asım Bayrı, Sevim Çağatay, Ahmet Turgutlu ve Nubar Terziyan paylaşmaktadır.

Muzaffer Tema'nın kurduğu bu yeni film şirketinin ilk filmi olan «Vahşi Kedi»nin eser ve senaryosu M. Kemal Çakus ile Temel Kuramahmut'a ait.

Bilindiği gibi, bu filmün yönetimi Muzaffer Tema'ya ait. İlk rejisörlük denemesi olacak. Bu yolda kendisiyle beraber çalışacak olan, en büyük yardımcısı operator Enver Burçkın'dır. Harici çalışmalarının azami 10 gün süreceğini söyleyen Tema Film'e başarılar dileriz.

DÖNÜYOR ★ Perde ve tiyatromuzun yeni sezonda İstanbul'da olacak. Hayranları onu İstanbul Şehir Tiyatrosunda seyredecekler.

NEDRET İSTANBUL'A DÖNÜYOR

Sözünü işittikleri Çay Bahçesine ilk defa geliyorlardı. O gün Devlet Tiyatrosunun sevimli aktristi Nedret Güvenç ile değerli mütercimlerimizden Asude Zeybekoğlu, bir takım işleri için Suadiyeden şehre inmişler. Akşam üstü'de gazeteci bir arkadaşlarıyla birlikte iki çift laf etmek için Çay Bahçesinde buluşmuşlardı. Genç aktristin çok düşünceli olduğu, ilk anda gazetecinin dikkatinden kaçmadı, bunun sebebini sorduğu zaman şu cevabı aldı: «Bir ev arıyorum İstanbul'da... Gazeteci «Yoksa yeni

bir göç mü?» diye sordu. Nedret Güvenç başını salladı: «Evet sonunda ikna ettiler. Yine İstanbul'a Şehir Tiyatrosuna dönüyorum. Bu gün Asude hanımla birlikte Tiyatroya uğramıştık. Uzun uzun konuştuk, Tiyatrodada... İdare heyeti toplandı ve beni yine eski sınıfıma, eski kadroma almaya karar verdi. Şimdi hemen Ankara'ya dönüp Cüneyt Gökçer'in iznini almaya ve eşyalarımı toplamaya sıra geldi. Yanlarında bulunan Asude Zeybekoğlu, Ersan Tunaşar ve öteki arkadaşlarıyla birlikte gazeteci de çok sevindi, çünkü bu sezon Nedret Güvenç'i

doya doya seyredebileceklerdi.

DENİZ'İN DOĞUM GÜNÜ

Pera Palas'ın arkasındaki sokaktaki ufak, şirin apartmana girenlerin sayısı o gün hayli çoktu. Şehir Tiyatrosunun genç aktörlerinden Deniz Uyguner'in doğum günü partisi vardı o gün. Ve arkadaşlarını, jriji-nal bir şekilde döşenmiş olduğu evine davet etmemişti. Kimlet kimler yoktu ki Davette... Dublaj kraliçemiz Adalet Cimcoz ve bir arkadaşları partinin şeref misafirleriydi. Sarışın tipi ile gündün güne güzelleşmekte olan Perihan Tedü, Şehir Tiyatrosunun en esmer ve en tatlı kızı Gülen Kıpçak ve sarışın eşi Oktay Kıpçak, Ankara'dan Hamlet için gelmiş olan Sevil hanım, Şehir Tiyatrosu genç aktörlerinden Hüilent Kınay, Yalçın, Uluer Süer, Onal Gürel, Arslan Altın, bir köşede nişanlısı ile kumrular gibi oturan Filiz Toprak eşi ile gelmiş bulunan Polat Hekimoğlu, Devlet Tiyatrosundan Tugay Ak türe, ve Modah arkadaşı Altan Baykal dikkati çekiyorlardı. Divan'da oturmayı dans'a tercih eden Sibel Göksel, mavi güzel elbisesiyle çok hoştu. Gazanfer Özcan'ın hastalanınasıyla (?), bir gün içinde onun rolünü hazırlayan ve muvaffak olan Tolga Aşkiner'i arkadaşları tebrik ediyorlardı. Şefik Uyguner bir yerden davet aldığı için partiyi erken terketmek mecburiyetinde kaldı ama, başka bir müzisyen, Trombon'cu Ersan Tunaşar, onun yokluğunu hissettirme-

meye çalıştı. Büfe çok zengindi, bol bol yenilip içildi, dans edildi ve davetliler, isminin yazılmamasını isteyen sevimli bir komedi aktörümüzün esprileriyle hayli güldüler, eğlendiler.

BU NE PERHİZ?..

Yazıhane'ye girdiği an, ünlü sinema yıldızımız yarım saat geç kalmıştı. Son zamanlarda sık sık birlikte görüldükleri arkadaşları bu gecikmesinin sebebini kaşıyıp, gözüyle ona sorduğu zaman «Affedersin, Meral... bi.az geciktim, işlerim vardı» dedi. Yeni bir filmin anlaşması için orada toplanmışlardı. Biraz geç kalan sinema yıldızının adı Muhterem Nur'du, onu bekleyen'de artist yarışmamızın finalistlerinden Meral Sayın... Prodük-tör hatırlarını sorduktan sonra, ikisinin de kontratlarını uzattı, okudular ve şartlarını söylediler. Kontrata yazılmamış bazı şartlar'da bölülikle ilave edildi ve taraflar kontratları imzalayıp birer nüshasını yanlarına aldılar. Muhterem Nur, bu işler bittikten sonra Rejisöre sordu: «— Meralin ismi ikinci olarak yazılacak.» Nejat Okçu-gil tasdik etti. «Önce sizin adınızı büyük puntolarla yazacağız, sonra da altına Meral Sayın, Hadi Hün, Salih Tozan.» Ünlü sinema yıldızı kısa bir an, düşündükten sonra «Hayır, hayır... İkimizin adını, aynı puntolarla en başa yazın» dedi... Filmin sahipleri birbirlerine göz ucu ile baktılar ve sustular. Doğrusu Muhterem Nur, güzel bir jest yapmış, genç kabiliyete iyi bir fırsat vermişti. Şimdi, iş Meral'in bu fırsatı yerinde kullanıp kullanmayacağına kalıyordu.

BİZ İNSAN DEĞİL MİYİZ

Son günlerde Cibali'de «O. tobüs Yolcuları» ndan sonra «Biz İnsan Değil miyiz?» in çekimine başlanmıştı. Bu filmin başrollerinde Muhterem Nur, Turgut Özatay, Salih Tozan, Öztürk Serengil, A. Tarık Tekçe, Gül Gülgün, Gazanfer Özcan ve Meral Sayın oynamaktadırlar.

O gün çekilen sahnelerde, işleri erken bitenler glümüşler ve geriye sadece Salih Tozan kalmıştır.

Filmin rejisörü dergimizin açtığı yarışmayı kazanan Meral Sayın için şu açıklamayı yapmıştır.

«— Meral Sayın'ı länse etmek istiyorum. Herisi için çok ümitliyim. Yakında, baş rolü oynamayı düşünüyorum» demiştir.

SETTE ★ «Biz İnsan Değil miyiz?» in setinde arkadaşımız Ağâh Özgüç'le konuşurken, Salih Tozan'da onları dinliyor.

BİR SANDAL DEVRİLDİ

Rejisör Memduh Ün'ün «Boş Yuva» adlı kordelâsının setinde oyuncular bir sandalı alt üst ettiler..

Ayağında bir şort ve üzerinde sadece bir gömlek vardı. Dizine kadar denizin içine girmişti. Sinirli ve yorgun görünüyordu...

Rejisör Memduh Ün «Boş Yuva» adlı kordelâsının bir deniz sahnesi için hazırlık yapıyordu. O gün değerli yönetmenin en büyük yardımcısı Reha Yurdakul'du. «Madam Pıt Pıt» da iskeleye bağlı, duruyordu..

Reha denize daha fazla girmişti. Sandalla gezenlerin ve yüzenlerin kamera içine girmemeleri için devamlı mücadele halindeydi. Memduh Ün,

«— Tamam çocuklar,» diye bağırdı. «Herkes gelsin...» Kendilerini piknik havasına kapıran artistleri toplamak hiç de kolay olmuyordu. Memduh tekrar bağırdı..

Vazife başlamıştı. Deniz kenarında toplandık. Memduh çekilecek sahneyi anlatmağa başladı:

«— Çocuklar, bütün dikkatinizle beni dinleyin... Bir kayığa binmekle işe başlayacağız. Önce sıra olun. En öne Metin, sonra Leylâ, Göksel ve figüranlar dursun. Senih Orkan ve eşi olacak kız en arkada ve guruptan biraz aralıklı olarak sıralansınlar. Hepiniz eğlenceden dönüyorsunuz... Sarhoşsunuz... Aklınıza kayıkla gezmek geldi. Bu maksatla iskeleyesiniz. Elinizde şişeler var. Şu teztahta üzerinden sendeliyerek geçeceksiniz. Tam bu sırada Senih Orkan elinde şasesi ve hanımıyla tahtadan geçmek üzere gelirler. Fazla sarhoştur. Kayığı buldunuz. Sevinçlisiniz. Ellerinizi kaldırarak bağıracaksınız. Ve kayığa bineceksiniz. Yalnız, en son bağırmağa çalışırken Senih düşecek. Arkanızdan bağırarak... Fakat aldırmaacak, devam edeceksiniz. Sonra da kayığı devireceğiz...

Artistler konuyu anlamışlardı. Rejisör operatöre ekran takmayı unutmamasını söyledikten sonra,

«— Dikkat, provaya başlıyoruz,» dedi.

Prova başlamıştı. Defalarca tekrarlandı... Sette bulunanlar seyretmekten yorulmuşlardı. Birden kâhkahalar yük seldi. Rejisör de gülmüyordu. Bir taraftan da sesleniyor:

«— Çok güzel oldu, bravo, bravo,» diye bağırdı...

Bitmeyen kâhkahaları alkışlar takip etti. Evet, bu tasvip edici kâhkahalar ve alkışlar, denize düşme sahnesini çok güzel yapan Senih Orkan'a idi. Beyaz perdede başarılı oyunlarını seyrettiğimiz Senih Orkan, siyah elbiseleriyle sırlıklam bir haldeydi. Denizin içinde doğruldu ve alkışlara selamlar vererek mukabelede bulundu.

Sıra sandalın devrilmesine gelmişti. Herkes bindi. Operatör de denize girdi. Kameranın çalışmasını sağlayan aktüyü de bir başkası yükledi. Sandalın devrilme yeri tespit edildi. Sandalın baş kısmında oturan Leylâ ve Göksel devrilirken gözükmiyeceklerdi. Memduh artistlere devrilme esnasında yapacakları hareketleri iyice anlattı. Tekrar tekrar,

«— Aman dikkat, sakın san-

dalın altında kalmayın,» diyor ve:

«— Kendinizi hemen ellerinize, başlarınızı da kolların çocuklar,» diye ilâve ediyordu...

Leylâ ve Göksel indirildiler. Rejisör,

«— Korkanlar varsa onları indireceğim. Onun için korkanlar ellerini kaldırsın» deyince sandaldan bütün eller havaya kalktı.

Bu da rejisörün şakasıydı. Piknik havası nihayet ona da tesir etmiş ve neşelenmişti...

Yavaz yavaş gitmeğe hazırlanıyordu. Memduh Ün'ün, «— Hazır olun çocuklar, dikkat, motor... Devirin san dalı...» sesleri kulaklarımda yankılanıyordu...

Arif ÜZCAN

JÜN ★ «Boş Yuva» nun Jünü Göksel Arsoy set arasında, fırsat buldukça uzanıp istirahat ediyordu.

O kadar güzelki hava... Yaprak bile kumıldamıyor. Otobüsten inip, göle doğru yürüyorum. Etrafımda gördüklerime: burada, Artistlerin çalıştıkları yer neresi? diye soruyorum. «Artistler» sözü büyük bir etki yapıyor üzerlerinde..

«— Muhterem Nur'u mu soruyorsunuz. Göl kenarında bir yerde çalışıyorlar. Ama en doğrusu, siz onları Kum baz Oteli'nden sorun. Orada kalıyorlar. Nereye gitmişler-

se söylerler size...» diyorlar. Ve otelin yolunu tarif ediyorlar.

Kumbaz Oteli, gölün en güzel yerinde!. Ufak fakat şipşirin bir otel... Önünde plajı ve çay bahçesi var. Ağaçlıklar arasında Cennet gibi bir yer. İstanbulun dağdağlı havasından kurtulmak isteyen ve istirahati arzu'ayanlar için ideal bir sayfiye köşesi... Sahil sizlere söylemeye unuttum, buraya ne için geldiğimi. Efendim. Şan

**O gün göl
O kadar
Güzeldi ki**

Röportaj: Orhan KAYHAN

Film ekibi Sapançada «Diz İnsan Değilmiyiz» filminin bazı sahnelerini çekiyor. Onlar davet edince, mecmua da bu röportajı isteyince, bavulu kaptığım gibi soluğu Sapanca'da aldım. Benden başka bir iki gazeteci arkadaş daha var.

Sizlere önce Filmin kadrosunu takdim edeyim. Prodüktör Baki Uskudarlı'nın bu kordelasında Rejisör olarak Sırrı Gültekin'i görüyoruz. Operatör Rafet Şirin'er. Sanatkar kadrosunda Muhterem Nur, Turgut Özatay, Gül Gülgün, A. Tarık Tekçe, Özdemir Han, Öztürk Serengil, Merâl Sayın, Tefvik Gelenbe, Salih Tozan ve Gazanfer Özcan var. Gül ile Salih Tozan'ın Sapanca'da sahneleri olmadığı için, gelmemişler. A. Tarık'da o gün gelecek. Kum baz Oteli'nin bahçesinde bizimkileri boşu boşuna bekliyorum. Gelen giden yok. Gelmişken Göl'e gireyim diyorum... Ama Göl, deniz suyu-

na benzemiyor. Sıcak yapışkan bir su... Denize alışanlar için, pek öyle sevilir nesne değil. İyisini Ekibi çalıştıkları yerde bulmak... Öyle ya, öğlen oldu, daha ortalarında yoklar.

Sapançalı bir delikanlı, iş yerini aramadan önce, bir kere çarşıdaki Lokantada aramamı söylüyor ve Lokanta ya götürüyor. İşte bizimkiler orada... Muhterem Nur'un bulunduğu masada Merâl Sayın, Tefvik Gelenbe ve Gazanfer Özcan var. Gazanfer yemek esnasında bile, yine etrafı gülmekten kırıp geçiriyor. Öztürk ile Turgut ayrı bir masada... Selâmlaşıyoruz, yanlarına oturuyorum. Bu sabah erken çıkmışlar, öylesine yorulmuşlar ki. Öğleden sonrada hayli işleri var. Hatta bu gün, işi bitirip İstanbul'a dönmek istiyorlar. Gazanfer ve Öztürk günlerden beri uyku uyuma dıklarını söylüyorlar. Hatta evlerine uğrayıp karılarına

vedaya bile vakit bulamamışlar. Bir film'den çıkıp geceyarısı Sapanca'ya gelmişler.

Yemekten sonra, Sapanca istasyonuna gidiyoruz. Burada Özlük ve Meral'in tren-den inme sahneleri çekilecek. Çekilecek ama, Tren neredir? Bereket, İstasyon şefi inonda yetliyor. On dakika sonra Kurtalan Postası, Doğu'dan gelecektmiş. Gazanfer, Özlük Ray'ların üzerine çöküyorlar ve yanbaşımızda bulunan dondurmacı'dan dondurma istiyorlar. Tabii bu arada Sapanca'da ne kadar çoluk çocuk varsa etrafımızda... Küçük bir kız, Gazanfer'e yaklaşıyor:

«— Amca, Siz film mi çekiyorsunuz?» diyo soruyor. Gazanfer saf saf elindeki dondurma külahını gösteriyor:

«— Yok, kızım... Görmüyor musun, dondurma yiyoruz.»

Tren'in sesi duyuldu, Rejisör Gültekin bağıriyor:

«— Haydi çocuklar hazır olalım... Tren çok az kalacak İstasyonda... Bu müddet içinde bu sahneyi çekmek mecburiyetindeyiz.»

Sanatkarlar, Teknisyenler arasında bir kaynaşma... Herkes Tren gelmeden mevzîni alıyor. Ve... Biraz sonra'da Kurtalan Postası, bilmem kaç günlük yol'dan ah laya puflyaya geliyor.

Sanatkarlar yerlerini aldılar, Operatör Rafet Şiriner Rejisör, Asistanları Özdemir Han ile Tevfik Gelenbe hazırladılar ama, İstasyondaki lerin Filmle ilgilenmesinden bu sahneyi çekmek mümkün mü?... Meral ile Özlük Tren'e giriyorlar, Operatör makineyi ayarlıyor ama, bütün gözler'de makinenin içinde.. Tevfik Trendeki, pencerelerdeki yolculara adeta yalvarıyor:

«— Ne olur... Kamera'ya bakmayın... Etrafı seyredin. Sözde bu ricaya uyanlar var ama, başka tarafa baktıkları halde, gözucu ile yine objektife bakıyorlar. Bu hal, daha komik oluyor. Bir iki prova, bir iki rica'dan sonra nihayet film çekildi. Ve İstasyonda çekilecek başka sahnelere sıra geldi. Bu sahnelerden birinde Özlük'ün yeşil de rol alıyor. Tahsin Beyatlı, ufak rolünü profesyonel bir artistten daha ciddi daha iyi oynuyor.

İstasyondaki sahnelerden sonra Ekip, Kumbaz Otelin'de doğru hareket ediyor. Şimdi göl kenarında, Sırrı'nın keşfettiği nefis manzaralı bir yerde, baz sahneler çekilecek. Oteli'de on dakika istirahatten sonra, Motör'le film çekilen yere gidiliyor.

Sanatkar ve Teknisyenlerin en büyük zevinci, Göl kenarında, uzaktaki bu tenha yerde rahat çalışma imkânı bulunması... Ama ne gezer?... Arka'da bir Ordu peşimizden ayrılmıyor. Öylesine ki, göttiğimiz o tenha yerli bile keşfetmişler, birdenbire etrafta bitkiler gibi bitiveriyorlar.

Göl kenarındaki bu nefis yerde, Muhterem ile Turgut'un bir aşk sahnesi çekilecek. Yerde ateş yakmışlar. Muhterem, bir tavuğun tüylerini yolmuş, temizliyor. Sonra ellerini yıkayıp makyajını yapıyor. İki örgülü saçlı, masam, şipşirin bir kız oldu, sevgilisine yemek hazırlaması lâzım. Yere serdikleri örtü'nün üzerinde zeytin, ekmek, peynir ve ateşte nefis bir tavuk var. Sırrı Gültekin, Nur ile Üzatay oynayacakları rolleri izah ediyor ve motör çalışıyor. Muhterem çok istidatlı, çok kabiliyetli bir sinema oyuncusu... Hemen de nasıl konsantre oluyor, şaşmamak elde değil. Hatta, biraz sonra rejisör «Çocuklar olmadı, bir daha...» diye sahneyi tekrarlayınca, aynı heyecanı, duyduğu, aynı anı yaşadığı her halinden belli oluyor.

Kordelanın en önemli sahneleri burada çekilecek ama, bu sahnelerde rolü olan Ahmet Tarık Tekçe meydana da yok. O sıralarda alçaktan bir uçak geçiyor ve pilot el sallıyor aşağıya... Bizimkiler «Ahmet Tarık uçakla geli-

KIZ ARIYOR MU ★ Turgut Üzatay ve Muhterem Nur birlik olmuşlar, tavuk kızartıyorlar...

yor» diye espri yapıp gülsüyorlar. Fakat, hakikaten Tekçe gelmiş... Ama uçakla değil, otomobille... İş yerine gelişi, seyirciler arasında bu yük tezahürata vesile oluyor. Kötü adam rollerini oynamasına rağmen, seyirciler Ahmet Tarık'ı ne çok seviyorlar. Bu gerçeği, Sapanca seyahatinde ve dönüşte yol boyunca daha iyi anladım. Başka bir arabayı kurtarmak için, indiğimiz İzmît yakın

larında bir yerde, geceyarısı köyülilerin bu değerli sanatkarı tanımaları onun ne kadar popüler bir insan olduğunu göstermiyor mu?

Göl de öğleden sonra lurchınlaşmaya başladı. Dalgalar koca bir denizin dalgalarından farksız. Bu sert hava'da Muhterem ile Meralin, elbiselerle suya girmeleri lâzım.. Bizimkiler gık demeden giriyorlar ama, sonunda (Lütfen sahifeyi çeviriniz)

OYUNCULAR ★ Rejisör Sırrı Gültekin'in «Biz İnsan Değil miyiz?» adlı kordelasına baş rolleri oynayan artistler bir aradalar. Soldan sağa Meral Sayın, Özdemir Han, Turgut Üzatay, Muhterem Nur, Özlük Serengil Ahmet Tarık Tekçe ve Gazanfer Özcan.

GAZANFER VE DİĞERLERİ ★ «Biz İnsan Değil miyiz?» adlı kordelânın hareketli bir sahnesinde Üzdemir Han, Muhterem Nur, Meral Sayın ve Gazanfer Üxan.

da da nasıl tir tir titiyor-
yor. Etrafta sazlıklar var.

Onlara bakarken insana ür
perti geliyor, sanki yüzerken

ayağımıza takılıverecek si-
zi, suların dibine götürüve-

Orhan KAYHAN

recek gibi bir hiç duyuyorsu-
nuz. A. Tarık gelince cüm-
büş tamam oldu. Tekçe, iki
aileyi barıştıran tatlı yüzü,
babayani bir ağabey! Son
sahnedeki hepsinin kucaklaşa-
rak bir gılmeleri var, Ame-
rikan Kovboy filmlerinin
Happy-End'lerini hatırlatıyor
insana... Bu sahne daha
güzel, daha tesirli olabilirdi
ama, ne yapalım ki sansür
böyle istiyor.

Bir ara Tekçe, etrafında
mayo ile çalışan teknisyenle-
re bakıyor da:

«Gazanfer sen neye so-
yunmadın. Soyunda, etrafda
kiler vücut görsün,» diye o-
na takılıyor. Sevimli komed-
yen laf altında kalır mı?

«Ahmet ağabeyimizin so-
yunmasını bekliyorum. On
dop bize sıra kahr mı?» di-
ye cevabı yapıyor.

Otel'de biraz İstirahatten
sonra Pikap, sanatçıları İs-
tanbul'a götürmek üzere ha-
reket ediyor. Sapanca'da sa-
dece Muhterem Nur, Sırrı
Gültekin, Operatör Rafet, Öz
demir Han ve Tevfik Gelen-
be kalıyorlar, Ertesi sabah
Muhterem'in bir sahnesini
çekip, onlarda dönecekler.

Büyük Artist Yarışmamıza Hazırlanıyor mnsunuz?

Geride bıraktığımız sinema
sezonu içinde okuyucularını-
mız arasında tertiplediğimiz
Büyük Artist Yarışmasının
sağladığı faydaları sinema
piyahasındaki oyuncu sıkun-
tusunu göz önüne alarak her
sene tekrarlamak kararında
olduğumuz bu yarışmaya bu
yıl erken başlayacağız.

İlk yarışmamızda kazanan-
lardan Füsün Pekcan, Me-
ral Sayın, Asım Bayrı ve
Oğuz Kaynar halen sinema
piyahasında isimlerini duyur-
an oyuncular arasına gir-
meye muvaffak olmuşlardır.

Rejisör Hulki Saner'in «Ge-
lin Alay» ve rejisör Nevzat
Pesen'in «Çaplıklar» kordelâ-
larında prensipal rollerde
oynayan ASİM BAYRI, ya-
kında Muzaffer Tema'nın
kendini hesabına çevireceği
kordelâda Leyla Sayar, Ke-
nan Pars ile beraber baş-
rolde oynayacaktır.

Yarışmamızda beğenilen i-
ki hanım namzetten biri, FU-
SUN PEKCAN rejisör Çetin
Karamanbeyin «Harmandalı»
kordelâsında Kadir Savun'un
eşi rolünde oynamıştır.

Muhterem Nur, Turgut Ö-
zetay ve Gül Gülgün ile be-
rabere «Biz İnsan Değil mi-

yiz?» adlı filmde oynayan
namzetlerimizden MERAL SA-
YIN ise rejisör Cevat Okçu-
gil yakında başlayacağı kor-
delâda baş erkek rolünü o-
ynayacaktır. Ayrıca Dar Film
firması da Kasım ayında çe-
vireceği kordelânın senaryo-
sunu Meral Sayın'a göre de-
ğiştirmektedir.

Geçen defa olduğu gibi bu
defa da bütün Türkiye'ye çe-
mil olacak bu yarışmaya İs-
ter İstanbultan olsun, İs-
ter Taşradan olsun, bütün
okuyucularımıza aynı imkânı
sağlayacaktır.

İkinci Artist Yarışmamıza
İştirak etmek isteyen okuyu-
cularımıza bu sayıdan İtibara-
ren şartlarımızı bildiriyoruz

YARIŞMAYA GİRİŞ ŞARTLARI :

1 — Artist adayları 18 ya-
şını bitirmiş olmaları İstima-
dır.

2 — 18 yaşını bitirmemiş o-
lanlar ise ailelerinden bir İ-
zin vesikasını evraklarına İ-
liştirmeleri İcap eder.

3 — Adayların yarışmadan
en az 15 gün önce yayınlıya-
cağımıza dört adet aday ku-
ponu ile yayınevimize İmza-
caatları şarttır.

SİNEMA MECMUASI Büyük Artist Yarışması

Aday Kuponu

Boy : .....

Kilo : .....

Yaş : .....

Tahsil durumu : .....

Mesleği : .....

Adı ve Soyadı : .....

Açık Adresi : .....

Fotoğraf

YAPRAK TOPRAK BABASI

ORKAN AİLESİ YENİ YAVRUNUN
SEVİNCİ İÇİNDE.

Röportaj: Orhan ÖZTÜRK

Fotoğraf: İsmet ATALAY

Bir adam gülüyordu. Ağız kulaklarına varıncasına gülüyordu. Üst dudaklarını örten siyah bıyıkları iki yana uzamış, saçları ensesin de birikmiş ve bu haliyle kendisine ayrı bir görünüş kazandırmıştı.

«— Vur beyim, Ayağını yere vur. Bak ne kadar sağlam. Ayak değil, ne vurursan vur, gene de bana mısın demez» diyor, ardından neşeli kahkahalar savuruyordu.

«— Toprak... Dünyanın üzerine bina edildiği şey... Biz insanların, bütün gıdasını veren yer... İste, bütün bu meziyetlerinden dolayı seviyorum toprağı.» ve gene, oturduğu koltuğun arkasına yaslanıp bütün neşesiyle gülüyordu.

Şendi, mesuttu. Şu anda dünyanın en neşeli ve en bahattar insanıydı. Bu neşesini, arkadaşlarıyla paylaşıyordu.

Senih Orkan'ı bilirsiniz. Hoş arkadaş, iyi insandır. A. cısıyla, tatlısıyla hayatı tanımış ve tatmış bir insan, Hayat Üniversitesi mezunu...

Bu akşam neşeliydi, mesuttu. Çünkü, ikinci defadır ki b ba oluyordu.

İlkincisi k? İkincisi cıkek iki çocuğu olmuştu. Dİ rincisine Yaprak ve İkincisine Toprak adını koymuştu.

«— Ne yapalım. Tabiatı seviyorum.» diyordu.

Sanat hayatına, ilk defa tiyatroyla başlayan Senih Orkan, daha sonra 1958 yılında «Bu Vatan Bizimdir» filmi ile beyaz perdeye geçmiştir. Nejat Saydam'ın yönettiği bu filmde, ilk defa beyaz perdede görülmüş olmasına rağmen, hiçbir yabancılik hissetmemiştir.

O gece, uzun müddet neşeli kahkahalar ve ince espi lerle bütün herkesi neşelendirmişti. Kalkıp gitmeden evvel, röportaj yapmak üzere kendisinden bir randevu aldım.

İstanbul yanıyordu o gün. Radyodaki hava raporlarına göre sıcaklık, gölgede 35 dereceydi. Her taraf yanıyordu. Bizler de yanıyorduk tabii.

Mecidiyeköy de arabadan indiğim zaman, terden ıslanmadık yerim kalmamıştı. Yanımdaki foto arkadaş, benden daha kötü bir durumdaydı. Çünkü o, bir de onyedil kilo ağırlığındaki makina ve flaş çantasını da taşıyordu.

Kapının zilini çaldım: İçerden bir ayak sesi duyuldu. Az sonra Senih Orkan

karşımızdaydı. Ben, Senih, her zamanki samimiyetleyle

«— Ooo... Hoş geldiniz çocuklar. Gelin hayatım, buyurun» İçeri girdiğimizde serin bir hava ile biraz ferahladık. Karşılıklı oturmadan evvel el sıkışıp, öpüştük. Koltuklarımızı kurduğumuz zaman tatlı bir rahatlık geldi bize. Terlimiz kuruyuncaya kadar Senih'le bir hayli zaman şuradan buradan konuştuk.

Şişişirin, rahat ve sıcak bir havası olan samimi bir aile eviydi burası. Bu kadar rahat ve samimi bir hava içerisinde herhalde insan uzun müddet sohbet etse gene de doyamıyacaktı herhalde... Sonra Senih, tam benim düşünüşümde olan ve edebiyatı seven bir insandı. Şiirden, edebiyat'ın derken, ilpin ucunu kaçırıp vazifeyi unutacaktık.

Bir ara:

«— Eeee Senihciğim. Sohbet tatlı şey. Ama unutmayalım ki, bizi bekleyen başkaları var. Onları unutmamak lazım. Birazcık da röportaj yapalım. Ha... Ne dersin?»

«—Tabii hayatım tabii... Derhal. Memnunliye'le.»

«— Oyleyse size ilk sualimi sorayım.»

«— Biyurun.»

«— Dünyada en çok sevdiğiniz şey nedir?»

«— Bak bu çok geniş bir sual. Cevap vermek çok zor. Çünkü insanın sevdiği, hem de çok sevdiği öyle şeyler var ki, bunlar arasında bir kıyaslama veya tercih yapmak imkânsız gibi birşey.»

«— Halen, Ulvi Uraz'ın kurduğu Dost Oyuncular adlı topluluğundayım. İstanbul içersinde, çeşitli semtlerde temsil vermektediriz. Şayet bu işim olmasaydı, «Yılanların Öcü»nde bekçi Mustafa'yı oynayacaktım. Ama kismet böyleymiş. Ne yapalım.»

Bu arada, foto muhabiri arkadaş resim çekmek için hazırlıklarını tamamlamıştı. Fotoğrafların çekilmesine başlandı. Fotoğraflar, çekile-dursun, biz bir yandan habire konuşuyorduk.

Hem, biliyor musunuz, Senih Orkan bambaşka bir tip. Perdemizde seyrettiğimiz «Kötü Adam» gayet neşeli, konuşkan ve espritel bir insan. Durmadan espri yapıyor ve bizleri güldürüyordu. Poz verirken foto arkadaşla soruyordu:

«— Bu poz, Gina vari mi olsun, yoksa Marilyn vari mi? Okuyucular hangi tip pozu beğenir dersiniz?»

Hep beraber gülüyoruz bu sözlere.

Her röportajda bahsediyorum ama ne yapalım ki, her gittiğimiz roportajda da aynı şey oluyor. Birşeyler ikram ediyorlar bize. Hava sıcak olduğu için de soğuk birşeyler veriyorlar. Hani biz de alıştık ta, her gittiğimiz yerde, adeta merakla bekliyoruz. Kötü şey bu alışkanlık vesselâh Şerbetleri yudumluyoruz. Soğuk soğuk. Ohh, ne saadet. Ama az sonra ter basıyor tabii. Olsun canım Zararı yok. Her nimet, bir külfet karşılığıdır demişler. İyi etmişler hani...

Pozlar verildi, resimler çekildi. Tekrar, oturup konuşuyoruz. Karısından bahsediyor. Senih Orkan.

KÖTÜ ADAM VE ROMATİZM ★ Son yıllarda çıkardığı başarılı oyunları Türk sinemasında «Kötü Adam» olarak kendine yer edinen Senih Orkan, romantik bir pozda.

«— Siz de hepsini sayın.»

«— O zaman oldu. Bakın, evvelâ en çok sevdiğim şeylerin başında kızım ve oğlum, Yaprak ve Toprak gelir. Bu canlı bir mahlûka karşı beslediğim bir sevgidir. Bunun yanında tabiatı da fazlaca severim.

En çok arzuladığım şey, sık sık deniz kenarında bir yerde, hafif müzik, hafif alkol ve şiirle baş-baş olmak.»

«— Söz, müzikten açılışken, sorayım bari. Müziğin hangi şeklini seversiniz? Batı müziği mi, yoksa yerli müzik mi?»

«— Batı müziğini daha fazla severim. Ama o şarlatan müziği değil. Klâsik müzik ve hafif müzik olarak da Çıgan müziğini severim. Yerli müzikten de türküleri severim.»

«— Hem tiyatrodan ve hem de sinemada oynuyorsunuz. Bunlardan hangisini daha fazla seviyorsunuz?»

«— Ben, aralarında bir ayırma yapamıyorum. Her ikisini de ayrı ayrı severim. Her ikisinin de iyi ve kötü tarafları var. Fakat herşeye rağmen her ikisi de en çok sevdiğim sanatlardır.»

«— Sizce sinemamızın eksiklikleri nelerdir?»

«— Bence sinemanın en eksikliği kültürdür. Bu günkü haliyle sinemamız bazı ilerlemeler kaydediyorsa, son senelerde sinema saha-

sına atılmış olan bilgili ve kültürlü kişiler sayesinde. Şayet bizde de filmler cesli olarak çekilmeye başlarsa sanatçılar hakiki değerlerini ancak o zaman ispat edebileceklerdir. Yoksa, verilen süfle ile rol yapmaya çalışan artistin, bir kulağı süflörde olduğu için rolüne hakkıyla intibak edemez.»

Daha sonra oynadığı filmlerden söz açtı. Senih Orkan, sinemaya başlaması henüz üç sene olmasına rağmen

şimdiye kadar yirmi kadar filmde rol almıştı.

«— Bu sene» diyordu, «en çok arzuladığım bir filmde oynayamadığım için üzülüyorum. Metin Erksan'ın rejisini yapacağı «Yılanların Öcü» adlı kordela için teklif aldığım halde, tiyatrom olduğu için gidemiyorum ve bu sebepten teklifi kabul edemedim.»

«— Bu sene hangi tiyatrodan oynuyorsunuz?» diye sordum.

TOPRAK'IN BAŞUCUNDA ★ Senih Orkan eşi ve küçük Yaprak aileyi yeni iltihak eden Toprak'ın salıncağı başında, onu sevgi dolu gözlerle seyrediyorlar.

«— Karım» diyor. «Dünya-
nın en iyisi. Çok anlayışlı
ya gelmiş, gelecek kadınlara
bir karım var. Bana her ba-
kimden yardımcı, çocuklara
her bakımdan yararlı bir an-
ne.

«— Alah saadetini, uzun
vetsin» diyoruz.

Gülüyorsunuz. Bize doğru eğil-
erek konuşuyor.

«— Başka kadınlara ben-
zemez. Kadınca kaptisleri ile
beni üzmez. Makul düşünür
mantığıyla hareket eder. Her
şey olduğu gibi kabul eder.»

«— Biraz (kazaksınız) her-
halde? Onun için olacak.» de-
dim.

Yerinde doğruldu. Göğsünü
ileri çıkarıp karnını içeri
çektii. Yüzüne sert bir ifade
verdi. Bir kasını yukarı kal-
dırdı. Eli ile bıyığını sıvazla-
dı. Sonra sert bir ses tonuy-
la ilâve etti.

«— Ne demezsin birader.
Tabii ki kazağız. Kadın mil-
leti, biraz da o lisandan en-
lar» demişti ki, yenge hanım
kapıda görüldü. Yenge hanı-
mı kapıda görülmesi ile ba-
va birden bire değişiverdi.
Senih Orkan birdenbire o ka-
sıntı halini bırakıp, oturdu-
ğu koltuğa rahatça kendini
bırakıverdi. Söзlerine devam
la:

«— Kadınlar daima yunru-
şak başlı, samimi erkekleri
tercih ederler. Onun için on-
lara karşı daima anlayışlı ve
müştik hareket etmek ge-
rek» dedi.

Karısı,

«— Senihçiğim. Bu akşam
dışarı çıkacak mısın?»

«— Şey... Yok canım... Bel-
ki yarın, belki bir saat için
olur. Malûm ya iş meselesi.
Geçim derdi.»

Foto arkadaşla biz gülme-
mek için kendimizi zor tu-
uyorduk. Yenge hanım dışa-
rı çıkınca kahkahalarımızı
zaptedemedik.

Senih Orkan, bence kötü
adam yerine komedyen ol-
saydı daha iyi olurdu herhal-
de. Böylesine güzel esprille-
ri ve böylesine neşeli hâl
bende o intibai bırakıyordu.

Kapıdan ayrılırken,

«— Lâfite ettiğime bakma-
yın çocuklar. Hakikaten ka-
rım, hiçbir hareketime karış-
maz. Çok iyi insandır, öyle-
ce yazın» diyordu.

Yolda, yürürken Senih Or-
kan'ı, hayatını, yaşayışını,
aktörlüğünü sanatını, velha-
sıl tümüyle kişiliğini bir
film şeridi gibi gözümün ön-
ünden geçirdim.

Senih Orkan iyi insandı..
Senih Orkan iyi aktördü: Se-
nih Orkan iyi sanatçıydı.. A-
ma bütün bunların yanında,
benim çok sevdiğim, beğen-
diğim bir tarafı vardır ki,
hayran kalıyordum.

Arkadaş canlısıydı, Senih..
Bir kere, bir insana «merha-
ba» dedi mi, artık ötesini
düşünmeyin. Sizin için can-
nınızı veerbilirdi.

Ne bileyim, belki herkesin
huyu değildir ama, arkadaş
canlısı insanlara bayılırım
ben!..

İşte Senih Orkan'ı da bu
yüzden çok severim.

«MERHABA!» ★ Senih Orkan başarılı bir aktör olduğu kadar,
iyi bir arkadaşdır da!.. Bir kere «Merhaba» dediği insanı bı-
rakmaz. Ama onun «Merhaba» demesi de çok zordur hanl..

*****

sürü filmin sebebi prodük-
tör ve sansürdür.

Bir film seyredersiniz..
Her bakımdan berbat.

Bilmeyenler veya duyma-
yanlar varsa —ki vardır—
ben sinemada her zaman mu-
teber olan şu kanunu onla-
ra hatırlatıvereyim. «Filmi
yapan ve onun hakkında so-
rumlu olan tek insan rejis-
ördür. Artistler, rejisör el-
linde her kalıba girebilen bir

Bütün hataların temel ta-
şı, Film sanayimizin yedi
başlı canavarı

Evet «Sanat, sanat içindir»
Prensibini yıkan ve «sanat,
para içindir» prensibini ken-
dilerine göbek adı olarak a-
lan kişiler, Samimiyet «tla-
marcıları»..

Bir vatandaş çıkar — te-
sadüfen dahi olsa— güzel bir
senaryo yazar. Rejisör beğen-
ir, Fakat prodüktör senar-

ba neden?

Onun vereceği cevabı din-
lemeden ben size söyleyive-
reyim:

— Sansür efendim san.ürl
Ha bakın işte bu durumda
da prodüktör haklıdır diye-
ceğimi zannetmeyin. Fakat
bunu demekle, Türk Sansür-
rü ideal bir sansürdür de-
mek istemiyorum.

Bizde sansür var mıdır,
yok mudur? Yoksa neden
var gibi görünmektedir? Var-
sa, neden anormal çalışmak-
tadır?

En son söz olarak ben siz-
lere derim ki; Türk filmcili-
ğini yıkan ve ilerlemesine
mâni olan iki fak'ür vardır:
SANSÜR ve PRODÜKTÖR!..

Temennimiz, her iki top-
luluğun bir araya gelerek an-
laşmaya varmaları ve film
sanayii için sonsuza açılan
ufuklar bulmalarıdır.

Orhan T. ÜZTÜRK

SANSÜR VE PRODÜKTÖR

balmumundan başka birşey
değildir.» Onun için rejisör-
rün mazeretlerini dinlemiyö-
rum. Fakat şikâyetlerinle ne
reden ve kimden olduğunu
biliyorum: Prodüktör!?

Prodüktör!!! Evet prodük-
tör! Rejisörün mâsumane
tembelliği ve bilgisizliğine
karşılık korkunç bir isim.

yoyu rejisörün yazmasını is-
ter... Başrolde rejisörün oy-
namasını ister... Çünkü her
üçüne ayrı ayrı vereceği pa-
ranın yarısı ile bu işi ha'lle-
debilecektir.

Şimdi soralım:

— Falanca filminiz dekor,
müzik, oyuncu kadrosu ve
teknik bakımdan zayıf. Aca-

Halten piyasada oynamakta
olan yüzlerce, hattâ binler-
ce film arasından, acaba ka-
panesi, üzerinde konuşmaya
değer? Şunu hemen söyleye-
bilirim ki; hiçbirini!.. Buna
sebepler nedir ve kimdir? Esas
suçluyu nerede aramamız il-
cabeder? Ben bu yolda yap-
tığım bazı aramalarla bir ne-
ticeye varmış bulunuyorum.
Bütün bu olayların v piya-
sayı dolduran değersiz bir

*****

Evlilik Şöhret Sarsın

TÜRK SINEMASI'NIN İKİ İKİ AY
DINA DÜNYA EVİNE GİRİNCİ,
ONLARIN ŞÖHRETLERİNİN Ç
CEKLERİNİ İDDİA ETMELERD
GEÇEN GÜNLER İÇİNDE BUKİ
DEN HİÇBİR ŞEY EKİSİLMERİ
HERGÜN BİRAZ DAHA

Hayri ÇENER

Daha çok Hollywood, Paris veya Cincitta'da rastlanır ama, son zamanlarda bizde de eksik olmuyor...

Neden bahsettiğimi herhalde anlıyorsunuzdur... Çok sık evlenip boşananlardan... Ve evlenip de şöhretlerini kaybedenlerden bahsediyorum...

Bilirsiniz... Hemen hemen dünyanın her sinema endüstrisinde, prodüktörler reklâma aşırı derecede önem verirler... Reklâmı en çok yapılan oyuncu da, gazetecilerin en çok ilgilendikleridir... Ve tabii bu oyuncuların her hareketleri kontrol altındadır... Filanca oyuncu geçen akşam şuradaydı... Filanca artist bu akşam esmer bir bayanla (r) kulüpteydi...

Hele reklâmı yapılan yıldız evlenmek veya boşanmak üzereyse... Gazeteciler bilhassa, yıldızların bu anında onları yalnız bırakmazlar... Boşanmak üzere olan bir yıldız gazetecilerin, bilhassa dedikodu yazarlarının bir numaralı kahramanıdır... En kısa zamanda boşanması ve bir başkasıyla flörte başlaması gazeteciler için bulunmaz fırsattır... Bunu bir nimet kabul ederler..

Tabii, hatırlardan söz ediyorum...

Batıda sinema yıldızlarının evlenmesi ve boşanması biraz da gazetecilerin elindedir, diyebilirim... Evli bir yıldız oynadığı filmdeki partöneriyle birazcık samimiyeti onların kaleminde büyük mevzular yaratabilir... Tabii böylesine dedikoduların, zamanla alle saadetle gölgeliyeceği muhakkaktır...

Evlü yıldızların şöhretlerini kaybetmelerini meselesine gelince...

Bilindiği gibi sanatçı toplumun malıdır... Her sanatçının az veya çok bir hayran kütle vardır... Her hayranın da kendine göre sanatçıyla bir bağlantısı bulunur... Ya sanatının hayranıdır, ya da kendisinin...

Sinema'da da durum böyledir... Film yıldızlarının hayranları, diğer sanatçılara nazaran çok fazladır... Bilhassa batıda, sinema yıldızlarının milyonlarca hayranı vardır...

Sinema yıldızının hayranı, hayali çok genişse, onun bekâr olmasını arzular. Hele onu çok seviyorsa, bu yıldızla bir başka erkeğin veya bir kadının sahip

İşık Evlilerini Sarmadı

**İKİ DEV AKTÖRÜ BİRBİRİ AR
GİRİNCE, BİRÇOK KİMSELEK
İNİN ÇOK ŞEY KAYBEDE
CİMLERDİ. FAKAT, AR'DAN
E BİR YILDIZIN ŞÖHRETİNİ
LMEĞİ GİBİ, HAYRANLARI
AZALMA ARTIYOR.**

ri ÇENER

...masını hiç istemez... İşte bu yüzden
... yıldızlar, evli yıldızlara nazaran
... gözde olurlar... Ve bu yüzden de
... evli yıldızların evlenmeleri daima tehlikeli
... Batıda, evli yıldızların şöhret
... evli yıldızların şöhretini kaybetmelerini
... desteklenmeleri isten bile de-

Fakat Türk Sineması'ndaki son olay...
... bizim sinema dünyamızda oyuncu-
... evli veya bekâr olmalarının şöh-
... etlerine hiç bir şekilde tesir etmedi-
... ve şöhretlerini sarsmadığını gös-

...mamamızın iki dev aktörü birbiri
... dünya evine girince, bir çok
... evli yıldızların şöhretlerinden çok
... kaybedeceklerini iddia etmişlerdi.
... aradan geçen günler içinde bu
... yıldızın şöhretinden hiç bir şey ek-
... edilemediği gibi, olaylar her gün hayran-
... ların biraz daha arttığını gösteriyor...

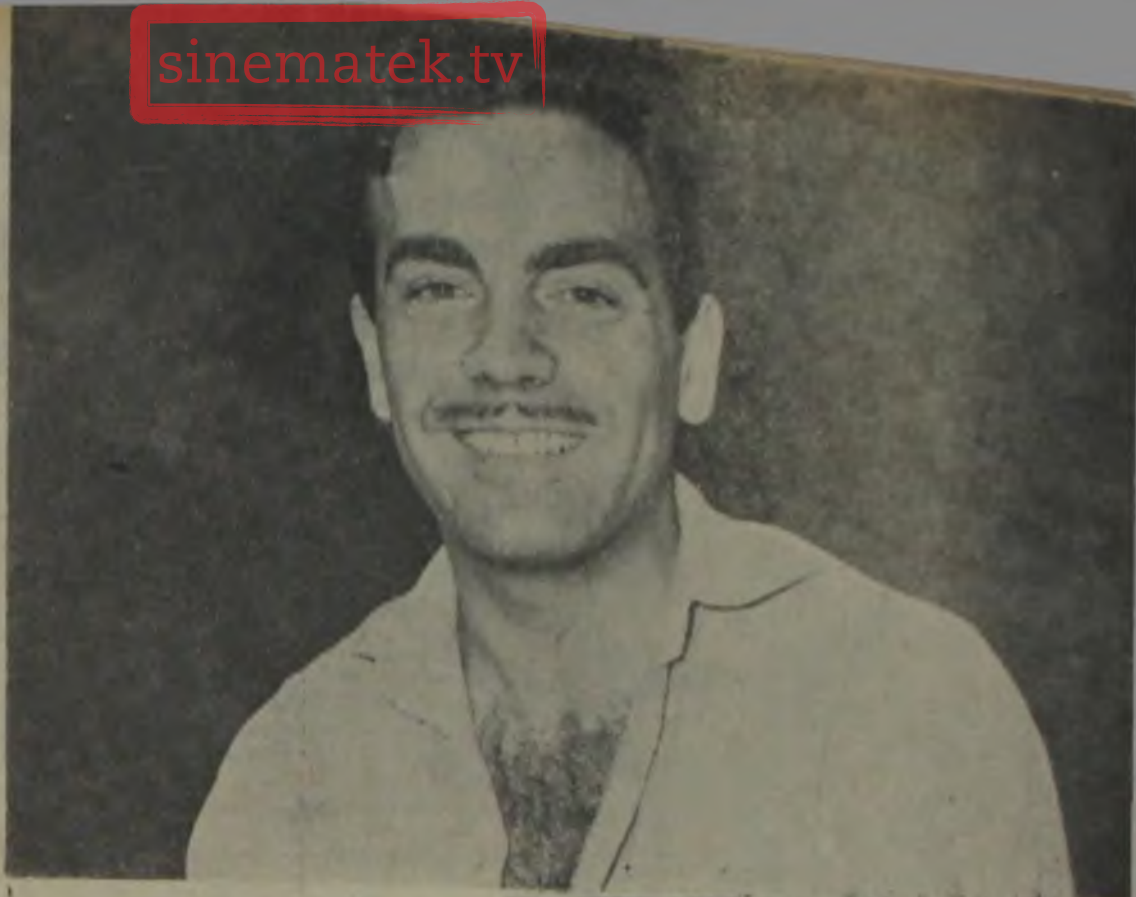
...son başından beri kendilerinden en
... bahsedilen, sinema dünyamızın üç
... üyesinden ikisi de Göksel Arsoy ve
... Ayhan Işık'dı. Dergimize gelen mektup-
... ların yüzde doksanı onların hakkınday-

... Evlerine gelen mektupların "dedi
... her geçen gün biraz daha artıyordu. Ve
... nihayet bu sezon içinde en çok film
... teklifi alanlar arasında başta gelenler
... yine Ayhan Işık ve Göksel Arsoy'du...

Bütün bunlar evli oyuncuların şöh-
... retlerinin sarsılacağına hükümleri katli
... şekilde yalanlıyor... Bununla beraber,
... bizim düşüncelerimize göre, bu konu-
... da daha da önemli faktörler mevcut
... olabilir...

Mesela, Göksel Arsoy'un ve Ayhan
... Işık'ın Türk seyircisi nazarındaki sağ-
... lam durumlarından söz edilebilir...
... Bir Artist Yarışması sonucu beyaz per-
... deye giren Ayhan Işık ve «Saman Yo-
... lu» adlı kordelâda yarattığı kompozis-
... yonla yepyeni bir tip olup çıkan Göksel
... Arsoy, bugün için Türk seyircisinin
... filmlerini özellikle aradığı aktörler a-
... rasında başta geliyorlar...

Bekâr veya evli... Demek ki, onla-
... rın hayranları öylesine samimi ve can-
... dan... Herhalde, gerek Ayhan Işık ve
... gerekse Göksel Arsoy bu konuda hay-
... ranlarına karşı müfessikîr olmalılar...

Sizin Köşeniz

DERGİ HAKKINDA

Eğenin şirin bir kasabasında oturmaklaayım, Ankara Hukuk Fakültesi'ne öğrenciyim. Uzun bir süredir incelemeni okuyor ve çok beğeniyorum. azı aileniz cidden kalemi kuvvetli ve uluşları gayet orjinal yazarlardan kulu. Bilhassa bir ismin üzerinde durmak isterim: AGAH ÖZGÜÇ...

Ağah bez size mesleğinizde sonsuz başarılar. Türkân Şoray isimli bir viltiz namzedi ile yaptığımız ropörtaj bir varika. Öyle tahmin ediyorum ki, okuyucu basma kalıp yazılardan bıktı, yenilik istiyor.

Türkân hanım ilk önce gayet olgun lavrandı. Fakat sonra kızcağıza tesir ettiler galiba. Tutumu birden değişiverdi. Tıpkı acemi siyasetçiler gibi...

Bir okuyucu bey de size bu yazınızlan dolayı sarhoş demiş. Müsaade ederseniz sizin namınıza bu kelâmı kendisine iade edeyim. Ropörtaj gayet normaldi ve hiç bir surette ahlak kucallarının dışına çıkılmamıştı...

Size birşey söyleyeyim mi Ağah bey. Biz tümcek Türkân hanımın reklamını yapıyoruz. Çok talihtir kızcağız doğrusu. Her yazının kahramanı!

Son verir Ağah beye ve yazı ailenize kucak dolusu sevgiler...

**Vural SEMERKANT
DİKİLİ**

BİR FİLM

Müdürlüğünü yaptığım sinema geçtiğimiz, çok sevdiğim ve takdir ettiğim kıymetli rejisör Memduh Ün'ün

kendi firması olan Uğur Film hesabına yaptığı «ÖLÜM PEŞİNİZDE» filmi bende bu yazıyı yazmak arzusunun uyardırdı. Filmciliğimiz hakikaten dev adımlarla ilerliyor. Zira filmcilerimizin içinde bulunduğu imkansızlıklar, teknik noksanlarla meydana getirdikleri bu filmler takdire değer. Zaten halkımızın son zamanlarda filmlerini, ze gösterdiği alaka çok büyük'tür. Biz sinemamızda hemen hemen bu sezon Türk filmi geçti diyebiliriz...

Benim esas bu yazıyı yazmaktaki sebep şudur: Bir dansöz olan Nilüfer Sezer'i bu filmde büyük bir kabiliyet olduğu meydana çıkararak MEMDUH ÜN'e nekada r teşekkür etmek azdır. Hal böyle iken Nilüfer Sezer'in İstanbul da bir iş adamıyla evlenmesi ve o daha perdede görünmeyeceğini söylemesi bizleri sükutu hayale uğrattı. Çölde susuz kalmış bir kimsenin " Çölde susuz kalmış bir kimsenin vaha görüpte aldanması gibi bir şey bu. Nilüfer Sezer'in ev lenmek hakkıdır. Fakat o artık halkın sevgilisi olmuştur, bu bakımdan sinemayı terk etmemesi lazımdır. Biz Nilüfer Sezer'in aile saadeti bozulmadan pek yakın bir zamanda tekrar sinemaya avdet edeceğine büyük bir imanımız var. Türk sinemasına faydaları çok büyük olan SİNEMA Mecmuasından ricam, Nilüfer Sezer'in bir fotoğrafının yayınlanmasıdır.

**Orhan Candoğan
İstanbul Sineması MÜDÜRÜ
UŞAK.**

SILVIA PENSES
Macar kızı

SILVIA İÇİN]

Güzel Macar kızı, güzel Macar kızı
Öptürmez mlsiniz o, küçük, kırmızı
Dudaklarınızı

Ben Türk'üm, siz Macar, kan kardeşliği var.
O halde böyle bir büseden ne çıkar?
Ses çıkar, o kadar.

O narin kolları boynuma sarın da
Margit Adası'nın bu sonbaharında
Kuytu yollarında
Kuytu yollarında

Verin şu Türk'e bir büse... bir büse!
Çekilip demeyin. Birisi görürse
Kimse yok... Hiç kimse...

Not: Enis Behiç Koryürek'ün bu şiirini, Silvia Penses için (Silvia'nın bir fotoğrafıyla birlikte) yayınlarsanız, çok memnun olurum. Bir okuyucunuzu kırmayacağınıza eminim. Şimdiden teşekkür ederim.

Özgen TAŞDEMİRCİ
Okudur — ŞEHİR

NİLÜFER SEZER
Sinemaya vedâ

KİM BU BAYAN ★ Beyaz Perdemizin değerli yıldızı Ayhan Işık «Maskeli Balo» da acaba kiminle dans ediyordu.

Gözlerimizi yeni bir güne açtığımız zaman kulaklarımız acı bir haberle dolmuştu. Te davi için gittiği Londra'da öl müştü Turan Seyfioğlu. Gerçekten bu acı kayıptı. Değerli bir insan, değerli bir sanatçıyı kaybetmenin hüznü içindeydik. Acılı bir güne gözlerimizi açmıştık, bu sabah.

«— Taksim, Osmanbey, Şişli...»

Kahyanın kalın sesiyle ken dime geldim. Çağaloğlu'nday dım. Ve ilk gelen otobüse bindim. Birde kalabalıktı ki otobüs. Tıklım tıklım... Üstelik bir sıcak, bir sıcak... Belki yazın en kavurucu günüydü. Böyle sıcaklarda otobüse binilir mi? Ne yapalım bindik işte.

Böyle kalabalıklarda en kız dığım durum birinin gelip, ayağına basması. Bu belki sizinde en sinirlendiğiniz durumdur. Hele ayakkabılarınızı az önce boyatmışsanız... Peki bunun tamamen tersi olup, siz bir başkasının ayağına bassanız, o zaman da sinirlenir misiniz?

Birden sert bir fren ve birbirine giren biz yolcular. Tabii bu çalkantıda birbirlerine kızan mı ararsınız, mırlı halinde küfür edenler mi şoföre...

Bu sıra korktuğum başıma geliyor. Ayağımın tam üstüne basıyor biri. Sınırdan şam panya gibi köpüreceğim sıra, bir kadın sesi bunu engelliyor.

«— Affedersiniz...

Deminden beri önümde duran bu genç kadına hiç dik-

MASKELİ BALO

Röportaj: Ağâh ÖZGÜÇ

Fotoğraflar: Sabahattin OYMAK (Bellâ)

kat etmemiştim. Biraz evvel ki kızgınlık dağılıp, yerini te bessümler alıyor.

«— Ehemmiyeti yok, diyorum.

Sol ayağımın tam üstüne basan genç bir kadın değil de, bir erkek olsaydı, böyle içten gelen tebessümlerle mi karşılardım. Bilmem ama, en kızdığım şey olduğuna göre hiç zannetmiyorum. Ya sizler... Bu gibi pozisyonlar da son derece kibar olmak gerekir. Yoksa tebessümler ne kadar samimi, içten gibi görünürse de, içler hırss, kızgınlık doludur. Aksini iddia edebilir misiniz?

Kadınlara gelince lütfen burada durun... Bir kadın sesi, bir kadın tebessümü en önemlisinden tutun da, en önemsiz kazaların bile seyrini değiştiriyor. Görüyorsunuzya dişiler hayatta ne kadar şanslı. Bütün bunların nedeni, kadının her yerde kadın olduğundan...

Otobüs her duraktan yolcu alıyor, biraz daha kalabalıklaşıyordu. İki kişi iniyorsa beş kişi de biniyordu. Kon-

gibi üst üsteydik. Ter kokuları, losyon kokuları birbirine karışarak havayı da iyice ağırlaştırmıştı.

Bütün kuvveti bacaklarını vermesem burnum, önündeki kadının saçlarına gömülecekti neredeyse. Güzel de bir koku yayılıyordu kadının saçlarından. Hadî gelin de böyle güzel, böyle dekolte bir kadının yanbaşında yasak düşüncülere saplanırsınız. Düşündüklerimi burada sıralamaya imkân yok zaten. Yönetmen Kudret Yüksel'den başka bir de Hayri Caner çıktı başımıza. Bu ikili sansür düşüncelerime, duyusla-

serve kutularındaki balıklar

ALİŞİK VE İŞİK ★ İki yakışıklı aktör «Maskeli Balo» nun on neşeli kişileriydiler.

REJİSÖR VE OYUNCULAR ★ Filmin rejisörü Nejat Saydam, Ayhan Işık ve Belgin Doruk'la beraber set arasından maskeleri hazırlıyorlar

BALO VE KAHRAMANLARI ★ «Küçük Hanımefendi» adlı kordelinin baş rollerinde oynayan Belgin Doruk ve Ayhan Işık objektifimize poz veriyorlar.

rıma, özgürlüğüme bir zincir vurdu ki... İki ateş arasında kumıldanmaya imkân olmayan bir akrep samyorum kendimi artık.

← Tepebaşı incekler...

Biletçinin sesiyle ikinci defa kendime geliyorum. İkinci defa hayallerim tuzla buz oluyor. Güçlülük kalabalığın arasından geçerek iniyorum. İner inmez de elbisenin düğmelerine bakıyorum kopmuş mu diye. İnmesi de bir dert binmesi de bu Belediye otobüslerine. Rahat inmek için at gibi tepişmek lazım galiba. Yoksa insan kavradan çıkmışa dönüyor.

Tepebaşındaki merdivenle 71 hızla çıkıyorum,

Vagon - baş...

Hollün bitiminde Kudret Yüksel ile karşılaşıyorum. Demek benden önce gelmiş. Telefonda konuşuyor. Foto Bella ile olmalı, Kudret beni görünce:

← Ağah geç kaldın!> diyor.

Evet yalan da değildi. Geç kalmıştım. Vagon - Blö'de saat bir de olmam gerekirken, bir saat geç geliyorum. Sallondan içeri girince kulagıma sevdiğim bir melodi doluyor.

Duvar kenarındaki sandalyeler üzerinde yatan Suphi Kaner'i görüyorum. İki kat olmuş uyuyor. Suphi Ka-

ner'in burada işi ne? Filmede de rolü yokki, istirahat edip dinleniyor diyelim. Onun böyle sandalyelerin üzerinde uyurken resmini almak isterdim. Foto Bella'yı arıyorum. Daha gelmemiş.

Vagon - Restoran'ın önünde oturan Özdemir Birsal beni selâmlıyor. Oysaki daha önce tanışmamıştık. Elimi sıkıp:

← Buyrun Ağah Bey şöyle oturun!> diyor.

Yanımdaki koltuğa oturuyorum. Garsonu çağırarak keh ve söylüyor. Samimi ve kibar davranışları var Özdemir Birsal'in. Çok memnun oluyorum bu yakınlıktan. Kahvelerimizi içerken konuşuyoruz. Diyor ki:

← Muazzez Tahsin Berkand'ın «Küçük Hanımefendi» romanı üzerinde kurulan filmin bitmesine üç gün kaldı. Biliyorsunuz baş rollerinde Belgin Doruk, Ayhan Işık, Sadri Alışık, Avni Dilligül oynuyor.>

Hangi sete gitsek filmin bitmesine ya üç ya da altı gün kaldığı söyleniyor. Galiba biz filmlerin bitmesine bir kaç gün kala gidiyoruz sete. Öyle anlaşılıyor...

Pistte dönen çiftler vazolarındaki çiçek buketleri gibi bir renk cümbüşü içinde. Yüzler çeşitli maskelerle gizli. Siyah kadife maskelerin altında oynayan kadın gözleri, Michel Zevaco'nun romanlarındaki on sekizinci Fransasını serliyordu önlümüze. Nedense insanlar maskeler altında kendilerini daha emin hissediyorlardı. Sadece yüzlerin maskelenmesiyle utanmalardan, günahlardan sıyrılmacağı sanılıyordu. Ov-

sa maskelere ne lüzum vardı. Aşında daima değişmeye meyyal insanoğullarının yüzleri birer maskeydi. İç derinlikleri gizleyen birer etten maske.

Özdemir Birsal'in sert sesi duyuluyor:

← Konfet, konfet...

Tavanın motifli bölmeleri ardına yüzü koyun uzanan bir emir üzerine avuç avuç konfet atıyordu. Bir anda konfet yağmuruna tutuluyor salon, ışık hüzmelerinin aralarından süzülen konfeller ağır ağır çıplak omuzlara iniyordu. Dans edenler arasında Belgin Doruk'la Ayhan Işık'ta vardı. Bu maskeli bir balonun provasıydı.

Prova bittikten sonra Belgin Doruk yanımıza geliyor. Kudret Yüksel bize bakarak:

← Tanışıyor musunuz, diyor.

Tokalaşırken cevaplıyorum:

← Zannedersem Emirgân Koruluğunda tanışmıştık...

Rejisör Nejat Saydam:

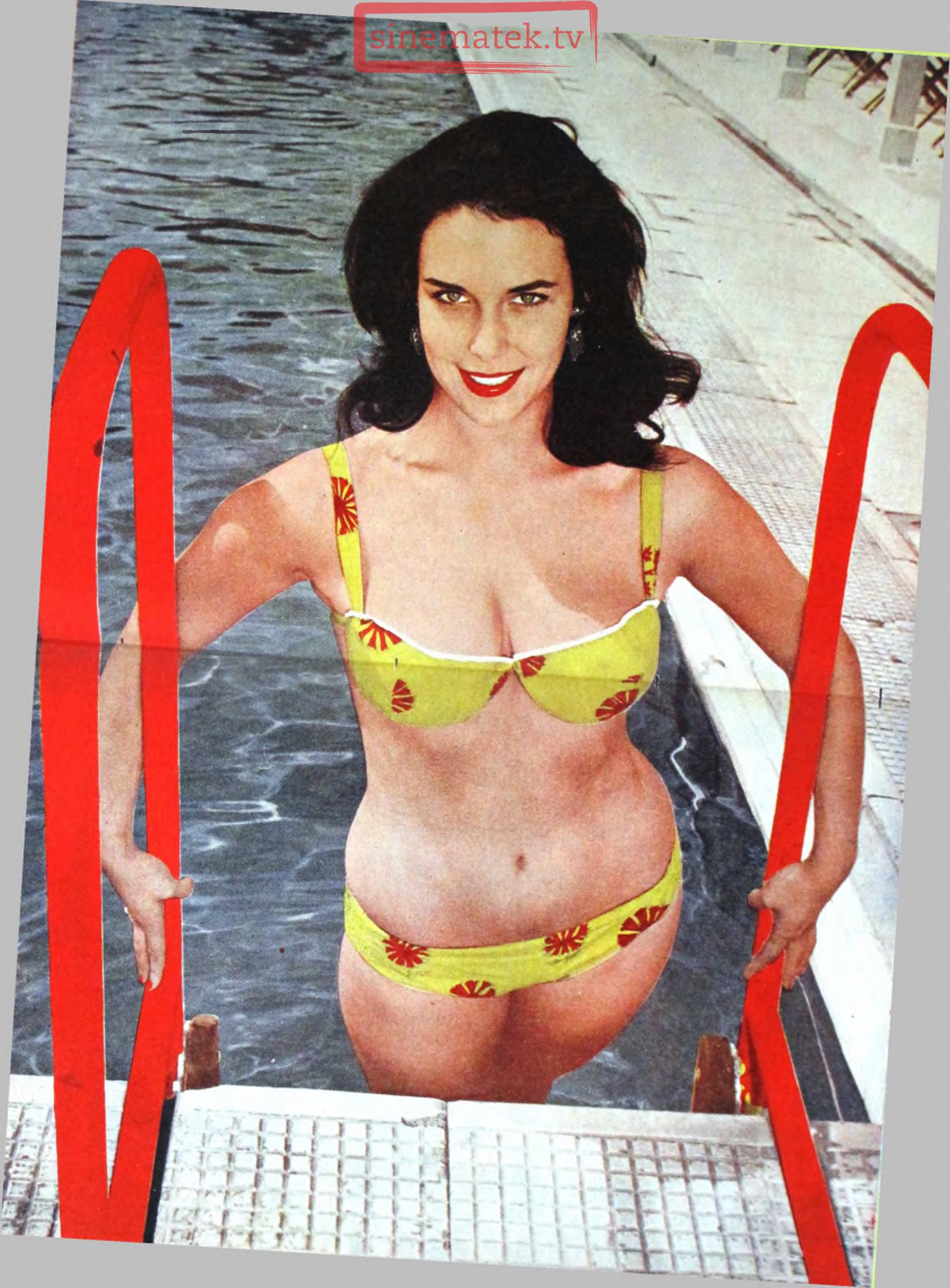
← Haydi çocuklar diyor, bir prova daha...

Figüranlar eşlerini bulup tekrar pisti dolduruyorlar. Yeniden bir dans sahnesi...

Sadri Alışık masaların birine oturmuş, deminden teri başı öne eğik, bir şeyler yazıyor. Biraz önce de benden kâğıt rica etmişti. Ne yazıyor biliyor musunuz? Şir... Evet bir kaç misra sıralıyor Turan Seyfioğlu için. Bu büyük insanın ardından ağıtlar yakıyordu Sadri Alışık.

Nejat Saydam'da kızıyor, bağırıyor bir figüranın arkasından:

← Bu ne laübalilik canım,

BALONUN EN NEŞELİ ANI ★ «Küçük Hanımefendi» nin maskeli Balosu'nda Ayhan Işık, Belgin Doruk ve Sadri Alışık neşe içindeler.

Siyahlı, siyahlı gel burayal
Figüranlardan biri film
çekildiği sıra eşini bırakıp
seti terk ediyor. Işıkların ö-
nünden elini kolunu sallıya
sallıya geçiyor. Bu siyahlı
hanım çok susamış, öyle söy-
lüyor sete dönüşünde. Allah
sabır versin Nejat Saydam'a.
Sadri Alışık'ta Nejat Say-
dam'a takılıyor.

← Nejat, yahu Allah rızası için soğuk bir su. Yahu hiç olmasa soğuk bir eprri yapın... Baksanız terden sırlısklam oldum insaf...

Sadri Alışık yazdığı şiiri veriyor bana. Oturup konuşuyoruz. Kahvelerimiz geliyor. İçiyoruz. Sadri Alışık oldukça espritel mızacı bir kişi. Tatlı şakalar yapıyor çevresindekilerle.

Biz şakalaşırken balo sahnelerinin çekimi bitiyor. Figüranlar salonun bar tarafına geçiyorlar. Hepsini bir araya gelince salonda bir gürül tüdür kopuyor.

Müsaade isteyip kapıdan çıkarken Özdemir Birsnel'in sesini duyuyorum arkamdan.

← Burası mahalle kahvesi mi nedir? Kesin sesinli ayıptır...

Üçünlü kesiliyor birden ve ben caddenin kalabalığına ka-
rışıyorum.

Istiklal Caddesinin kalaba-

lığına karışınca Ayhan Işık'ın hüznünlü hali gözlerinin önüne geldi. Turan Seyfioğlu'nun ölümüne dair düşüncelerini sormuştum. O an yüzünde tebessümlerin en acısı dolaşmıştı. Ağlayacak gibiydi... Dudakları tekallüs etmiş, bir şeyler söylemek için aralanmıştı. Büyük bir üzüntü içinde oluşunu gösteriyordu. Cümleleri de yarım kalmış tamamlayamamıştı.

Ne garip... Az önce Vagon - Blö'de çevrilmekte olan «Küçük Hanımefendi» nin setinden döneliyordum. Az önce Sadri Alışık, Belgin Doruk, Özdemir Birsnel, Ayhan Işık ile beraberdik. Turan Seyfioğlu'nun ölümüne temas edip hüznünlü, sonra da tekrar neşeli bir havaya girmiştik hep birlikte. Onlardan ayrılırken de bu neşeli hava sürüp gidiyordu. Ben şu an onlardan ayrı yoluma devam ederken gene gülüşüyor, gene şakalaşıyor olmalıydılar muhakkak.

Zaman durmuyor, bir nehir gibi ötelere akıyordu. Biz elimizden tutmuş, türlü olaylara türlü acılara, türlü mutluluklara götürüyordu. Zaman durdurulup, zincirle-

nemezdi. O hürdü...

Düşünceler de zaman gibi hürdü. Vagon - Blö'ye gelirken bostüsteki kadın için neler düşünmüştüm. «Küçük Hanımefendi» nin setinde bir büyük kişinin ölümünü, Özdemir Birsnel'in samimi davranışlarını, düşünmüştüm. Şimdi de İstiklal Caddesinin kalabalığı arasında düşüncük

lerimin hepsini geçiriyorum içimden.

Düşünmek gerçekten güzel şey. Ama bu yazının bitimin de düşüncüklerimi bir yazmaya kalksam hemen makaslanır. Şu an düşüncüklerimi kelimelere dökmekten de makaslayabilirler mi?

Kudret Yüksel ile Hayri Caner'e soralım bunu...

BİRSEL'LER ; Değerli prodüktör Özdemir Birsnel ve eşi Belgin Doruk, kendi filmlerinin setinde biraradaydılar.

**RADYO
OKUYOR MUSUNUZ?**

Nida Sun

KÜÇÜK OYUNCUMUZ «AYŞECİK» DEN HİÇ HOŞLANMADIĞINI SÖYLÜYOR... ÇOK KIZINCA DA SIK SIK İNTİHAR EDİYORMUŞ.

Röportaj: Vecdi UYGUN

Fotoğraf: İsmet ATALAY

Yaşı, daha pek küçük ama büyük bir insan gibi oturuyor, kalkıyor ve konuşuyor.

Esasen «Küçük» lüğü de pek kabul etmiyor:

«Ben büyük'üm» diyor ve sonra da Salı Pazarı ritimindeki o, heyula gibi göğe doğru yükselen vinçleri, Galata Kulesini göstererek:

«Ben, bunlardan daha büyük'üm» diye ilâve ediyor. Beyazperdenin küçük yıldızlarından Nida Sun'u siz «SİNEMA» okuyucularına tanıta bilmek için tam bir günümü zü hasrettik. Sevimli yıldızı, beraberimize aldık ve Rumeli Hisarına giderek, orada hem konşluk hem de değişik resimlerini çektik.

Nida, daha 5 yaşında...

Rumeli Hisarında bir taşın üzerine oturmuş ve minicik ellerle tuttuğu çitir helvasını yerken, Beyazperdeye nasıl atıldığını şöyle nakleliyor:

«İlk filmim (Ben Masumum). Adnan Pekak ve Cavidan Dora ile beraber oynadık. Hevesim vardı zatsın.»

«Heyecanlandın mı, ilk defa kameranın karşısına geçince?»

Çitir helvasından bir yudum daha abırken, başını yuvarı doğru kaldırıyor ve:

«Hayır!» diyor. «Çok hoşuma gitti.»

Ve sonra da bu seneki film lerini şöyle sıralıyor:

«Bu sene de üç filmde daha oynayacağım. Birincisi (Yaban Gülü), ikincisi (Sevimli Haydut), üçüncüsü de...»

«Evet, üçüncüsünün ismi nedir?»

Omuzlarını silkip: «Unuttum ismini.» diyor.

Nidayı ilk defa Beyazperdede lanse eden Rejisör, onun hakkında bana şunları söylemişti:

«Nida, çok zeki ve anlayışlı bir kız. Kendisine verilen rolleri hiç yadırganıyor ve kolaylıkla intibak ediyor. Her istenileni, bir defada yapıyor.»

«Ayşecik» i pek kiskanıyor muş. Bazen, çocukluğu tutar da söylenileni yapmazsa, o zaman:

«Ayşecik geliyor derlermiş ve o zaman, istenilenden daha iyisini yaparmış.

Kendisine soruyoruz: «Ayşecik'i seviyor musun Nida?»

«Sevmiyorum. Nefret ediyorum ondan.»

«Niçin?»

«Çünkü o, benden küçük ama, kendisini büyük gösteriyor. Hem, ben ondan daha güzelim.»

Nida'nın çok hassas olduğu söyleniyor. Hoşuna gitmeyen şeyler yapıldığı veya söylendiği zaman hemen surat asar ve daha da ileri giderek ağlamış. Kızgınlığının önü alınmaz ise, o zaman da intihar edermiş!..

Film, müşterek çalışma sonunda meydana gelen bir eserdir ve bir filmde baş oyuncudan klâket tutan teknisyene kadar herkesin bir emeği vardır.

Bunun gibi, küçük olmalarına rağmen bir filmde büyük işler başaran «Küçük yıldız» lardan da bahsetmek gerekir. Bir film emili, yeni çevirteceği bir senaryoyu Rejisörle birlikte tetkik edip, rol tevziini tasarlarken, büyük yıldızların rolüne uyan sanatçıları kolaylıkla bulup yerleştirir. Ancak, senaryoda bir çocuk rolü var ise, işte o zaman telaşlanır.

Bizde, «Çocuk yıldız» ların adedi pek azdır. Bunun da sebebini, ilgisizlik ve bilhassa küçük yıldızlara önem vermemek zihniyetinde aramalı.

Nitekim, önem verilen ve üzerinde durulan bir Zeynep Değirmencioğlunun şöhreti ve durumu meydandadır.

Biz, «Küçük yıldızlar» üzerinde duracağız ve beyaz perdenin bu kıymetlerini sizlere tanıatacağız.

Gerçi küçük yıldız deyince, ilk akla gelen isim Zeynep Değirmencioğlu'dur ama, artık o, kabiliyeti, zekâsı ve üstün başarısıyla küçüklükten sıyrılıp büyük bir yıldız olmuştur.

Ya... İntihar olması de kendisi gibi pek tatlı. Bakın, nasıl intihar ettiğini şöyle anlatıyor:

«Neni kızdırıyorlar. Ben de yatığıma çıkıp, kendimi oradan aşağı atıyor ve intihar ediyorum!...»

Nefret ettiği kimselerin başında Adnan Pekak geliyor.

« Niçin, ondan nefret ediyorsun Nida?»

« Çünkü onu horoz kovaladı. O kaçtı ve horoz onu yakalayarak gagaladı!...»

Pek kıskançmış...

Bilbassa babasını, kadınlar dan kıskanıyormuş. Bu arada Muzaffer Temayı da Leyla Sayardan...

Bakın ne diyor:

« Muzaffer Tema, benim nişanlım. Onu çok kıskanıyorum.»

Nida'nın en büyük zevklerinden biri, dansöz kılığına girip, Aysel Tanjunun taklidini yapmaktır. Görenler anlatıyor, öylesine güzel yapıyor ki bu taklid!

Bizim yıldızlardan Cavidan Dora ile Fikret Hakan'ı çok beğeniyor ve:

« Onlarla oynamak isterim! » diyor.

En çok sevdiği şeylerin başında tereyağlı pırzola, yoğurt, çilek ve şeftali geliyor.

« İyi ama Nida » diye sorduk. « Bunlar hep yiyecek şeyler. Başka, başka? »

O zaman, hiç düşünmeden:

« Bebeklerimi seviyorum » diyor.

Yeri gelmişken hemen söyleyelim, Nidanın birbirinden güzel beş-altı tane bebeği var. Ama içlerinde ne fazla sevdiği « Dilek. »

Birşey yerken, hiç yanından ayırmadığı bebeğine de veriyor.

Terbiyesi, görgüsü ve bilbassa zekâsından bahsetmek gerekir. Beş yaşındaki bir çocuktan beklenen aşırı hareketler, şımarıklık ve daha doğrusu çocukluk onda yok.

Oturması, konuşması, hal ve hareketleri gıpta edilecek güzelliğe...

Rumelihisarında resimleri çekilirken, bir pozunu iki defa üstüste çeken foto İsmet Akalay'a:

« Hep aynı pozunu çekiyor, biraz da değiştirilene! » diye çıktı.

Sonra da bacak bacak üstüne alıp değişik bir poz vererek:

« Bak, bu pozum fena mı sanki, çeksen! » diye söylenecekti.

Nida'nın en çok hoşlandığı şey de, gece hayalı...

« Gece hayalini çok seviyorum. Huzlu biraydı da! » diyor.

Kızdığı zamanki halini görmeğe değer. Kaşlarını çatıyor ve sevimli yüzünü elleri arasına alıp, bir surat asıyor ki...

Sonra da:

« Kızdım işte yine » diyor.

Nida Sun'un, giyimine pek düşkün olduğunu da belirtmek isterim. Onun hususi bir tarzı var. Babası da konfeksiyoncu... Geriye ne kalıyor? Sık sık elbise yaptırıyor ve kendiliğinden ifadesine göre, zengin bir gardrobuna varmış.

Onun, bir takım meziyetleri var. Meselâ, istediği zaman oturup hüngür hüngür ağlar. Gül deyince güler ve istenilenin en iyisini yapar. Kendisi ile çalışan arkadaşları, onun iş terbiyesinin çok üstün olduğunu ve ilersinin için çok şeyler vadettiklerini söylüyorlar.

Kendisi ile konuşuyoruz:

« Anneni mi, yoksa babanı mı daha çok seviyorsun? »

« İkisini de... »

« Büyüyünce ne olmak istiyorsun? »

« Cavidan Dora gibi meşhur olmak... »

« Demek ki, Cavidan Dora'yı çok beğeniyorsun? »

« Elbette... »

« Ev işleri yapabiliyor musun? »

« Tabii... »

« Ne yapıyorsun meselâ? »

« Süpürgeyi taşıyabiliyorum. Sonra, anneme yazdım ediyorum. »

« Peki Nida, yeni filmle ne zaman başlıyorsun? »

« Bir haftaya kadar. »

Ve belki bu yazı çıktığı anda da küçük Nida, filmine başlamış olacak.

Hemen ilâve edeyim ki:

« Bana küçük yıldız filmi demeyin! » diyor.

« Peki ya ne diyelim? »

« Harika yıldız deyin! »

KÜÇÜK AFACAN ★ « Ben meşhurum » adlı kordelâyla sinema oyunculuğuna başlayan küçük Nida Sun, bu sene de üç filmde oynayacak Birinci si « Yaban Gülü » ikincisi « Sevimli Haydut » üçüncüsü de maalesef küçük Nida Uçun-ulağın adını unutmuş..

PLANLARIN TAKSİMİ ★ 1 — Baş Plân, 2 — Göğüs Plân, 3 — Bel Plân, 4 — Diz Plân, 5 — Boy Plân, 6 — Orta Genel Plân, 7 — Genel Plân.

İşte kameranın, bu traveling veya şaryo denilen hareketiyle, PLAN dediğimiz, fotoğraf ölçüleri ortaya çıkar. Bu traveling hareketlerini hakkıyla değerlendirebilmek için plânlar hakkında tam bir bilgi sahibi olmak icap eder.

Plân, bir fotoğraf karesini, dolayısı ile ekranı (perdeyi) dolduran resmin büyüklüğünü ifade eder.

Şimdi sizlere, burada bunları sıra ile vereceğiz:

a — GENEL PLAN

Filmde bulunan şahıs veya eşyaları, etrafındakilerle beraber, büyük bir görüş açısı altında gören plândır.

b — BOY PLAN

Bu plân da eşyayı veya şahsı, boy olarak, yani sadece ve sadece bir boy resmi olarak kadra alan plândır.

c — DİZ PLAN (Amerikan Plân)

Bu plânda alınan resimler, herhangi bir şahsın dizlerinden aşağısını almayarak dizden yukarısını kadra alır.

d — BEL PLAN

İsminden de anlaşıldığı gibi, artistin belden yukarısını tesbit eden plândır.

e — GÖĞÜS PLAN

Göğüs nahiyesinden kibrana, yukarısını kadra alan plândır.

f — BAŞ PLAN

Bu plânda, oyuncunun yalnız başı ekranı görür. Bu plân ekseriyetle, oyuncunun yüz ifadelerini ince te-

ferruatına kadar alabilmek için kullanılmaktadır.

g — DETAY

Kelime anlamı olarak teferruatır. Sahne içerisinde, seyirciye belirtilmek istenen teferruatlar, yakın plân olarak alınır. Bir çift göz, bir çift ayak veya bir parmak gibi.

İşte kameraya ait olan bu hareketlerden başka bir de artistlere ait olan hareketler vardır. İster kameraya ait hareketler olsun, ister artistlere ait hareketler olsun, senaryonun aynı bölümüne yazılırlar. Bir senaryo, yukardan aşağı, ortadan çekilen bir çizgiyle iki eşit parçaya ayrılır. Bunu daha ilerde daha teferruatlı olarak göreceğimize gibi şimdi de bir satır bahsetmeyi uygun bulduk.

İşte, ortadan aşağı doğru çizilen bu çizgi, senaryo içerisinde, aksiyonlarla, diyalogları birbirinden ayıran bir sınırdır. Aksiyonlar bu hatın, tamamen soluna yazılır.

Biz şimdi, başta kaldığımız yere dönelim.

2 — ARTİSTLERE AIT HAREKETLER :

Artistlere ait hareketler de

başlıca iki kısıma ayrılır. Bunlar da sinema içerisinde, zırcıca bir anlatım tekniğine dayanır. Her ne kadar bu hareketleri, film içerisinde, rejisör ayarlarsa da, senaryoda bahsetmek de ayrıca rejisöre yardımcı ve onu uyandırıcı olması bakımından faydalı görülmektedir.

Artistlerin hareketleri ikiye ayrılır: Bunlar sırasıyla:

a — MİMİK

Mimik, insanın herhangi hissi bir durumu anlatabilmesi için baş vurduğu yegâne harekettir. Yüzde husule gelen bu hareketler de bazı kısımlara ayrılır. Fakat biz o kadar derinlere inerek, sizlere bu kadar ince teferruatlardan bahsetmenin lüzumsuz olduğuna inanıyoruz. Şu arada fikir olarak söyleyebiliriz ki mimikler de (refleksif) şursuz, ve (anrefleksif) şurlu olarak iki kısıma ayrılır.

Refleksif mimikler, insanın iradesi dışında yaptığı mimiklerdir ki: Çok korkan bir insanın dudagının titreşmesi gibi.

Anrefleksif mimikler ise, insanın iradesi dahilinde olan mimiklerdir ki: Bir in-

sanın ağlaması veya gülmesi gibi.

Bu hususlardan bu kadarlık olsun bahsettikten sonra, biz esas konumuza dönelim.

Mimik, bir artistin sanat kabiliyetini ortaya koymak bakımından faydalı olmakla beraber, bazı yönlerden, çok iyi bir anlatım aracı olarak da kullanılabilirdiği bir hakikatir.

Daha evvel de bahsettiğimiz gibi, bu durumlarda ekseri, yakın plânlar kullanılır ve seyirci mümkün olduğu kadar arıste yaklaşırdır. Seyirci tarafından, yakinen takibedilen bu minikler her yonden, o sahnedeki anlatımı kuvvetlendirir.

b — JEST

Jest de mimik gibi bir hareket şeklidir. Fakat jest, mimik gibi yüzde meydana gelen hareketler olmayıp, insanın vücudunun tümü ile yaptığı hareketlerdir.

Jestler de çeşitli sahnelerde, çeşitli durumların aydınlanması için kullanılan hareketlerdir.

Jestler de mimikler gibi refleksif ve anrefleksif olarak iki kısıma ayrılır.

Refleksif jestler, ateşten eli yanan bir kimsenin, hiçbir ihtar ve ikaza lüzum kalmadan süratle elini çekmesi, korkan bir insanın, dizlerinin bağının çözümlere ayaklarının titremesi gibi.

Anrefleksif jestler ise günlük yaşamımızda yaptığımız normal hareketlerden teşekkül eder.

Senaryo yazarın insanın bunlara dikkat etmesi şarttır. Jestler, hernekadar Tiyatroya has bir hareket tarzıysa da aşırılığa kaçmamak şartıyla, da sinemanın baş faktörüdür. Sinema herşeyden evvel aksiyona — harekete dayanan bir sanat olduğu için, senaryo içinde dik kat edilmesi gereken ilk ve tek hususdur.

Yeri gelmişken hemen şunu söyleyelim ki; herhangi bir fikri veya eseri, senaryo haline getirmekte olan kimse bilhassa şu noktaya çok dikkat etmelidir; anlatılacak istenen şeyler daima aksiyonlarla anlatılmalıdır. Ancak, aksiyonların kifayetsiz geldiği hallerde dialog kullanılmalıdır.

Kamera ve artistlere ait hareketlerden bahsettikten sonra, şimdi de tretman bahsimize dönelim.

(Devamı var)

SENARYO teknik

Hazırlayan: Orhan ÖZTÜRK

Ocak ayı... Şiddetli bir soğuk ve kur tipisi pistin üzerini yalamakta. Meydan kullesinin camlarında rüzgârın uğultusu yankılanıyor... Dünyanın en büyük hava alanlarından biri olan New York hava alanında saatler sabahın dördünü gösteriyordu. Dakikada 30-40 uçağın indiği meydanın solundaki Pan American uçaklarına ait piste, Londra'dan gelen dev bir uçak gürellüyle indi.

Uçağın yolcuları arasında geniş omuzlu, esmer ve oldukça yakışıklı bir genç, tereddüt içinde, ürkek adımlarla meydan gümrüğüne doğru ilerliyor...

Bu gencin karşısına New York hava alanında ilk dikilen, resmi elbiseli bir polis memuru oluyor. O şaşkın, hiç bir şey anlamadan Polis de şaşkın. Nihayet polisin dediklerini dinliyor. Genç adam cebinden pasa-

KARŞILAMA ★ Arkadaşımız Hayri Caner, Mümtaz Alpaslan'ın elini sıkarken, Hasan Paçalı ve Sami Hazin ses de sevinç içindeler.

Mümtaz Alpaslan Geldi

AMERİKA'DA BİR FİLMİN REJİS ÖRLÜĞÜNÜ YAPAN VE BAŞ ROLÜNDE OYNIYAN AKTÖR, TÜRKİYE'DE BEŞ AY KALACAK VE BU MÜDDET İÇİNDE BİR FİLM ÇEVİRECEK.

Röportaj: Hayri CANER

portunu çıkarıyor ve memura uzatıyor. Diğeri de çaresizlik içinde pasaporta bir damga vurup ona iade ediyor...

Gümrük salonu... Aynı genç elinde bavulu gümrük memurunun önüne kuzu gibi dikiliyor... Karşısındaki söylediğini anlamamak ve ona derdini anlatamamak çok güç geliyor... Tam bu sırada memur bavulu açmasını söylüyor... O anlamıyor... Bakıyor... İşaretler... Nihayet bavul açılıyor...

Bavulun içi bir alem... Sadece kırık çanaklar, tabaklar var Memur şaşkın.. Genç adam dehşet içinde... Memur bavulu kapatmasını hemen gitmesini işaret ediyor. Ve bu genç adam, sabahın alaca karanlığında, ilsanını anlamadığı, tanıdığı bilmediği insanların şehri New York'a, elinde tuttuğu bir bavul dolusu kırık tabakla giriyor... Çaresiz ve düşünceli...

Ağustos ayı... Yakıcı bir pistin üzerinde hüküm sürüyor... Yeşilköy hava alanı... Bir Pan American uçağı henüz meydana inmiş... Aynı genç adam, gayet nerseli merdivenlerden inerken kendisini bekliyenlere el sallıyor...

Otomobilin içinde, kilometre saatinin garip iniş çıkışlarıyla gözlerim oyalanıyor... Kırmızı bir işaret var... Bir iniyor, bir çıkıyor... Tahminen 100-120 kilometre arası

bir süratle gidiyoruz... Bir yandan da Mümtaz Alpaslan'ın anlattıklarını dinliyorum..

Az önce KLM uçağıyla geldi Alpaslan... Sami Hazin, fotoğrafımız Fazıl Durukan ve ben... Son model bir otomobile binmişiz... Hedefimiz İstanbul... Londra asfaltı üzerinde adeta uçarcasına giden otomobilde, Alpaslan Amerika'ya ilk vardığı günün hikâyesini anlatıyor... Epey güçlük çekmiş... Hele Amerika'da olup da tek kelime

ALPASLAN ★ Amerika'da bir filmin başrolünü oynayan ve rejisörlüğünü yapan Mümtaz Alpaslan'ı Yeşilköy'de SİNEMA ekibi karşılamıştı. Fotoğrafta onu otomobilin penresinde görüyorsunuz.

İngilizce konuşamamak... Ama bugün herşey tersine. Mümtaz Alpaslan memleketinin lisanını unutmuş görünüyor... İngilizce «Evet» nâ nasına gelen «Ya...» ve yine İngilizce «Biliyor musun» manâsına gelen «You know?» kelimesini sık sık kullanıyor. İstetlik konuştuğu Türkçe'de oldukça garip geldi bana... R'lere basarak konuşuyor...

Benim anladığım, uzun müddet Türkçe konuşmaktan mütevellil bir tutukluk var Alpaslanda... Ama, ne yalan söyleyeyim, buna çok memnun oldum... İngilizcesini oldukça ilerlettiğine göre, dört ay sonra Hollywood'da başrolünü oynayacağı film için oldukça avantajlı bir durum da demektir.. Ayrıca Amerika'da filmler doğrudan doğ-

ruya sesli olarak çekildiğinden bir oyuncunun İngilizce'yi gayet rahat olarak konuşması kendi hesabına çok büyük avantaj...

«— Mümtaz bey,» diyorum Dallas'da çevirdiğiniz (Hello Baby Hello Love) adlı kordelâyı Türkiye'de seyretmek mümkün olabilecek mi acaba?»

Gayet samimi ve candan bir tebessümle cevap veriyor:

«— Tabii, tabii... Ama ne zaman geleceği hakkında bir şey söyleyemeyeceğim... Çünkü film henüz Amerika'da gösterilmek üzere...»

«— Yeni çevireceğiniz filmler?»

«— Dört veya beş ay İstanbul'da kalacağım... Bu müddet içinde kendi hesabına bir film yapmak istiyorum... Rejisörlüğünü yapacağım ve başrolünü oynayacağım... Amerika'ya dönünce de Dallas'da dört senelik kontratla bağlı olduğum şirketin Hollywood'la ko-produksiyon olarak yapacağı bir filmde başrolü oynayacağım. (Under The Sun-Güneş Altında) adlı bu film, Texas'daki bir Meksika şehrinde çekilecek... Bazı sahneleri de muhtemelen Hollywood'da çevrilecek... Daha sonra yapacağım bir film de, Hollywood'da ve tamamen Hollywood'lu yıldızlarla beraber çevrilecek... Bu filmde de muhtemelen ünlü bir Amerikan kadın yıldızıyla beraber başrolde oynayacağım...

İKİ EZELİ ARKADAŞ ★ İstanbul'dayken çok samimi iki arkadaş olan Mümtaz Alpaslan ve Sami Hazinses birbirlerine kavuştuklarında çok mutluydular.

«— Amerika serüveniniz nasıl başladı?»

«—1960 yılının Ocak ayının dokuzunda İstanbul'da çevirdiğim, başrolünü oynadığım, rejisörlüğünü yaptığım (Korsan) adlı kordelâni satmak üzere Amerika'ya gitmiştim. Bu filmi seyrettirdiğim Amerika'lı bir prodüktör beni çok beğendi. Bana hemen bir tecrübe filmi çevirttiler... Çok başarılı oldu ve Enterprise Inc. şirketiyle dört yıllık bir mukavele imzaladım...

«— Amerika hakkında düşünceleriniz?»

Güldü.

«— Çok çalxıyorlar ve çalışmalarının sonucu, yaşama imkânları fevkalâde...»

Ne demiyebilirdim... Gözlerim kilometre'de, ben de güldüm...

Mümtaz Alpaslan'ın Amerika semineri henüz başlamıştı. Birsenevi aşan bu mazi içinde değerli aktör oldukça büyük başarılar sağlamıştı. Bir kere Amerika gibi bir memlekette aktör ve rejisörlüğünü yapmak kolay iş olmazdı. Ayrıca Alpaslan oynadığı filmdeki rolüyle de iktifa etmemiş, film şirketleriyle dört yıllık bir mukavele imzalama yakında Hollywood gibi, sinema dünyasının merkezi bir yerde, dünya çapında oyuncularla karşılaşıya gelecek memleketimiz ve sinemamız için lundun büyük propoganda olur mu?

Otomobiliniz şehrin surlarını aştığında Mümtaz'a yeni bir soru daha sordum:

«— Hello Baby Hello Love adlı filminizin konusu nedir?»

Gayet samimi, sempak bir çehresi vardı değerli arkadaşım. Konuşması oylesine cana yakındı ki. O konuşmağa başladığı zaman, ağızım bir karış açık, dinliyordum.

«— Amerika'ya gelen bir Türk'ün maceralarını anlatıyor. Film komedi. Bir takım komik olaylar geliyor kahramanın başına...»

«— Film renkli mi?»

«— Tamamen renkli değil sadece filmdeki rüyasahneler renkli...»

Alpaslan'la olan konuşmamız burada bitiyordu. Çünkü Çağaloğluna gelmiştik bile. O da biran önce istiranat etmek isterdi. Herhalde,

Samiiye, Hasan'a, Mümtaz'a «Allahısmarladık» deyip Fazıl'la aşağıya atladık...

★ Be-Ya Film şirketinin, Haziran başında çekimine başladığı «Otobüs Yolcuları» adlı kordela tamamlanmak üzere. Ertem Göreç'in rejisörlüğünü yaptığı bu filmde, bilindiği gibi baş rolleri Ayhan Işık ve Türkân Şoray oynuyorlar. Diğer rollerde de Reha Yurdakul, Suna Pekuysal, Suphi Kaner, Avni Dilligil, Ahmet Tarık Tekçe, Atif Kaptan ve Selâhatin Yazgan oynuyorlar.

★ «Allah Cezanı Versin Osman Bey» adlı kordela bitti. Orhan Günşiray ile Atıf Yılmaz'ın sahipleri oldukları Yerli Film şirketinin çevirdikleri bu filmin oyuncu kadrosu şöyle: Orhan Günşiray, Çolpan İlhan, Perihan, Kerem Pars, Sadettin Erbil, Hayri Esen, Atif Kaptan, filmin rejisörlüğünü de Atif Yılmaz yaptı.

★ Bir teknik hata yüzünden bazı sahneleri yanan, rejisör Metin Erksan'ın «Bedavacılar Kralı» adlı kordelasının, bu yanan sahneleri geçtiğimiz hafta Pazar günü yeniden çekildi. Büyüklükle As Film şirketi bu filmin çekim işini tamamlamış oluyor.

★ Çok süratli bir çalışmayla, rejisör Nejat Saydam'ın yönettiği ve Ayhan Işık, Belgin Doruk, Sadri Alışık'ın baş rollerini oynadığı «Küçük Hanımefendi» yi bit-

CANBAZHANE KIRALIÇESİ ★ Sabina Turгут Özatay ve Saima Bekbay filmin bir bölümünden sonra SİNEMA objektifine poz veriyorlar.

★ Aktör-rejisör Abdurrahman Palay, Dar Film hesabına çektiği «Yabancı Adam» adlı kordelânın çalışmalarına devam ediyor. Çekimi bir hayli ilerlemiş olan filmde baş rolleri Leyla Sayar, Saltuk Kaplangı, Ahmet Tarık Tekçe, Abdurrahman Palay oynuyorlar. Filmin senaryosunu İrfan Sabuncu yazdı. Kameraman ise Cezmi Ar.

★ Çallı Film ekibi, «Ateş Bacayı Sardı» adlı kordelânın çekimi için Aband'a gitti. Rejisörlüğünü Baki Çallıoğlu'nun yaptığı filmin baş rollerinde Muallâ Kaynak, Baki Çallıoğlu ve Suzan Avcı oynuyorlar.

★ İki değerli aktörümüz Suphi Kaner ve Kadir Savun'un müşterek kurdukları Azim Film şirketi ilk kordelâları «Yedi Günlük Aşk» ı bitirmek üzereler. Suphi Kaner'in senaryosunu yazdığı ve rejisörlüğünü yaptığı bu filmde baş rolleri Muhterem Nur, Ahmet Mekin, Suphi Kaner, Neşe Yulaç, Kadir Savun, Suna Pekuysal, Diclehan Baban, Gazanfer Özcan oynuyorlar.

★ «Acı Zeytin» filminin harici sahnelerini Kayseri'de çeken Küçük Film ekibi şehrimizde. Bu filmde rejisör Nişan Hançer. Kordelâda Nurettin Çamlıadağ, Nevîn Aypar, Sami Ayanoğlu, Aziz Başmacı, Talât Gözbak, U-

ğur Kıvılcım, Kadri Özelman Rauf Ulukut ve Hasan Ceylan oynuyorlar.

★ Pesen Film, Belgin Doruk ile Gökseç Arsoy'un baş rollerini oynadıkları «Zavalı Necdet» e başladı. Filmin rejisörlüğünü Nevzat Pesen yapıyor. Kameraman Mânasi Filmeridis.

★ Rejisör Türker İnanoğlu Ak Film hesabına çektiği «Canbazhane Kraliçesi» adlı kordelâyı bitirdi. Değişik bir konuyu işleyen İnanoğlunun oyuncu kadrosunda Ergan Efekan, Sabina, Turгут Özatay, Suphi Kaner, Saima Bekbay ve Atif Kaptan var.

ŞORAY VE IŞIK ★ Bu sezonun en ilgi çekici iki oyuncusu «Otobüs Yolcuları» adlı kordelâda birleştiler.

YENİ ÇEVİRİLEN FİMLER

★ tirmeğe çalışan Birsal Film, yeni bir filmin hazırlıklarını tamamlamak üzere. Bu filmin adı «Gece Yarım Oldu». Filmin oyuncu kadrosu henüz tespit edilmemiş durumda.

★ Kader Film'in «Arzu» adlı kordelâsının harici sahnelerini çeken rejisör Muharrem Gürses, operatör Gani Turanlı ve Yılmaz Duru, Evrim Fer, Suzan Avcı, Sabahattin Atalay, Baki Çallıoğlu, Aysel Tanju, Hüseyin Zan, Nuri Genç ve Muallâ Sürer'den müteşekkil ekip hafta içinde şehrimize döndü.

Turan Seyfioğlu ile en son röportaj, arkadaşımız Orhan Öztürk tarafından yapılmıştı.

Son günlerini en doğru şekilde ve bilinmeyen taraflarını da öğretecek olan bu yazı serisi okuyucularımız ve Turan Seyfioğlu'nu seven hayranları için hususi surette hazırlanmıştır.

Size, çevirmiş olduğu filmlerden fotoğraflar ve beraber oynadığı arkadaşlarının, onun hakkındaki düşüncelerinin havi mektuplarla vereceğimiz bu seri, Seyfioğlu'nu anmak bakımından da gerekli vazifelerimizin en başında yer almaktadır.

Aziz ruhuna okuduğumuz Fatihaları, bu yazılarımızla da taksiye etmeyi bütün kalbimizle arzuluyor ve aynı arzuyu sizin de duyduğunuza inanıyoruz.

paklarım ağırlaşıyor. Sıcak la, soğuk arasında bocaladığımı hissediyorum. Belki sar hoşum, belki rüyadayım.

Ama hayır hayır... Ne sar hoşum, ne de rüyada. Sadece düşünüyorum. Geçmiş düşünüyorum. Geleceği düşünüyorum. İkisi arasında, durabilmek için bir yer arıyorum kendime. Emlin bir yer. Mazinin bittiği, zamanın durduğu bir yer..

Islak sis yavaş yavaş dağılıyor... Ta ufukta, tam yeri yavaş yavaş ağırlıyor. Bir klakson sesi duyuyorum derinlerden. Gürültüler normalleşiyor. Otobüs gürültüleri, sütçülerin feryatları, simit-

çilerin yarı uykulu sesleri ..

Bir vapur ötüyor... Uzun uzun ve acı... Tekrar tekrar ötüyor... Belki hareket etmek üzere... Yol istiyor kendine. Veda ediyor bizlere... Bir şiiri hatırlıyorum. Acı, buruk bir lezzeti var.

Artık demir almak günü gelmişse zamandan Meçhule giden bir gemi kalkar bu limandan.

Oturmuş düşünüyorum. Acı hakikati düşünüyorum. Yaşamakla, ölmek arasındaki basit farkı düşünüyorum.

✱

Altı ay kadar evveldi. Bir arkadaş geldi, Turan Seyfi-

Islak gecelerde ürperir insan. Soğuk bir havada, nem, yağlı bir kara gibidir. Çığlıklar duyulur. Bir kadın kahkahası gecenin sessiz karanlığında, boş caddelerde yayılır. Boş teneke sesleri gelir kulaklarıma. Bir yerde çalınca bir müzik çalır. Radyolar sonuna kadar açık. Sesler birbirine karışır.

Bir ezan sesi duyuyorum. Kılıse çanları çalıyor. Bir imam gülüyor kahkahalarla. Bir Mecuzi rahibinin çatal-

FİRTİNALI HAYAT

DAİMA YENİLİK TARAFTARI OLAN TURAN SEYFİOĞLU, MONOTON HAYATTAN NEFRET EDEN COŞKUN VE HAREKETLİ BİR YARADILIŞ SAHIPTİ..

lanmış, kart sesini duyuyorum.

Bayım zonklıyor... Göz ka-

oğlu'nun öldüğünü bildirdi. Bir anda herşey silindi gözlerimden.

Bu hâdise üzerine Seyfioğlu'nun evine telefon ettiğimde karşımda kendisini bulmayım mı!.. O anki sevincimi tarif edemem.

Bu defa da ilk işittiğim zaman, gülümsedim. Gene o pis ve çirkin şakayı yapıyorlar diye düşündüm. O bakımdan gülüp geçmem, en tabii bir hareketti.

Fakat hayır. Bu defaki, öyle lâtife falan değildi. Bu defakinin şakası yoktu. Bu haber, ortalığa yayılır yayılmaz bir bomba tesiri yaptı. Herkes ondan ve onun meziyetlerinden bahsediyordu. Gözüm gerilere çevrildi. Birkaç ay evveline...

Sıcak bir yaz günüydü; gene bu günkü gibi...

Evine telefon edip bir randevu aldığım zaman çocuk-

lar gibi sevinmişim. Telefon-
da:

« Erken buluşalım abi.
Şöyle sabahtan.»

« Nasıl istersen. Saat on-
da beklerim. Zaten her gün
sabahlıtan akşama kadar evde
yim. Ne zaman isterseniz ge-
lin.»

Tamam olmuştu bu iş...
Ertesi gün sabahleyin, ya-
nımda foto arkadaş olduğu
halde tam onda Caddebostan
gazinosu önündeydik. Sola
döndüğümüzde, az ilerde,
Caddebostan iskelesine ba-
kan gazinonun bahçesinde,
oturmuş bizi beklerken gör-
düm. Uzaktan bizi görünce
el salladı, Ona doğru yürü-
dük.

Gazinonun en tenba bir
köşesinde üçümüz oturduk.
O gün sırtında beyaz bir
gömlek, mavi bir kazak, ko-
yu gri bir pantolon ve açık
bir sandalet vardı ayakların-
da. Çorap giymemişti.

Masaya oturduğunuzda e-
llyle garsonu çağırdı. Birer
bira söyledik. Biralarımız ge-
lip de yudumlamaya başladık-
ımızda, sohbetimiz de hay-
li ilerlemişti.

Dirseklerini masaya da-
yamış, bizlere doğru yaklaş-
mıştı. Sert görünüşlü ve ger-
gin yüz hatları daha da ge-
rilmmişti. Sol yanağı üzerin-
deki yara izi, iyice ortaya
çıkmişti. Aklıma geldi de
sordum.

« Buna da şükür» dedi.
« Daha fenası da olabilirdi. O
bakımdan şanslıyım.» dedi
ve yara izinin oluş şeklini
anlattı.

Gençlik rüzgârları herkes-
te olduğu gibi bende de şid-
detle esti. Fakat ne varki ben
gönlümün istediği gibi ha-
reket eden bir kimse oldu-
ğum için, o zamanlar kata-
mı kurcalayan işi tatbika ça-
lıştım.

Daima gezmek, daima ye-
ni şeylerle karşılaşmak ve
hayatı monotonluktan kur-
tarmak, erişebildiğim zevkle-
rin en büyüğüydü.

İşte bu sebepten, İkinci
Dünya Harbi sıralarında Suri-
ye'ye gittim sıra ile bütün
Arap memleketlerini dolaş-
tım. İşte bu sıralarda Fran-
sız Lejyonunda paralı asker
olarak çalışmak mecburiyeti
hasıl oldu. O zamanlar ka-
tıldığım bir döğüşte de bu
yarayı aldım. Pek o kadar
mühim değil.»

Bunu bize anlatan sanatçı,
konuşmasına devam edecek:

« Daha sonra, Almanya'ya
gitme arzusu doğdu içim-
de. Bir gün aniden bütün iş-
lerimi tamamlayıp, Almanya'
ya gittim. Bu, birçok kereler

YAŞAMAK HAKKINDIR ★ Turan Seyfioğlu'nun en başarılı kompozisyonlarından birini de Atıf Yılmaz'ın «Yaşamak Hakkındır» adlı kordelasında vermişti. Fotoğrafta bu filmin bir bölümünde onu Çolpan İlhan ile bir arada görüyorsunuz.

devam etti. Bu arada İngil-
tere'ye de gittiğim bir sıra-
da, orada evlendim.

Turan Seyfioğlu İngiliz a-
sıllı Patricia isimli bir ka-
dınla evli bulunmaktaydı. Ve
son olarak İngiltere'ye o-
nun daveti üzerine gitmişti.
Ölümün korkuncu pençesi onu
orada da yakalamakta tered
düt etmedi.

Son günlere kadar karısı
ile arası açık olan Turan Sey-
fioğlu karısı ile barışmış ve
İngiltere'ye gitmeye karar
vermişti.

Kısa süren bir hazırlıktan
sonra İngiltere hareket eden
Turan Seyfioğlu büyük bir
sevinç ve neşe içerisindeydi.

Neşesinin esas sebebini ço-
cuğu teşkil ediyordu. Çün-
kü uzun bir zamandanberi
çocuğunu görmemişti. Fakat
ne yazık ki İngiltere'ye se-
yahati esnasında rahatsızlan-
mış ve bir kliniğe yatmak
mecburiyetinde kalmıştır.

Birkaç gün gibi kısacık bir
süreden sonra hayata gözle-
rini yuman Seyfioğlu, ara-
mızdan ebediyen ayrılırken
bizlerden de beraberinde bir
şeyler götürmüştür. Kendini
sevmeyen hemen hemen yok
olduğu için bütün tanıyanla-
rı büyük bir üzüntüye gar-
ketmiştir.

Sağlam prensipleri ve can-
dan arkadaşlığı ile bütün ge-
nülleri fethetmiş olan bu
değerli ve dev sanatçımız ar-
kasından dökülen göz yaşla-
rı, onu layık olduğu mevkie
yükseltmiştir.

Son dakikalarında dahi,
hayat felsefesini değiştirmo-
muştür.

Sağlam prensipleri ve can-

dan arkadaşlığı ile bütün ge-
nülleri fethetmiş olan bu
değerli ve dev sanatçı ar-
kasından dökülen göz yaşla-
rı, onu layık olduğu mevkie
yükseltmiştir.

Turan Seyfioğlu, ölmeden
evvel, kendi heykelini ken-
disi diken ender kişilerdendi.
1923 senesinde İstanbul'da
doğmuştur.

Doğumundan itibaren baş-

layan avantür hayatı onu
ilk defa çocukluk yıllarında,
Ankara'ya sürüklemekle baş-
lamıştır.

Orta tahsilini tamamladı-
ktan sonra liseye başlayan
Seyfioğlu az sonra, tahsil
terketmek zorunda kalmıştır.
Bu hususta kendisine su-
al sorulduğunda Turan dai-
ma şu cevabı verirdi;

« Bazıları, tahsili mali güç-

İÇİMİZDEN BİRİ ★ En son filmi olan «İçimizden Bir» nde Falk Çoçkun ile beraber

DEVLERİN ÖFKESİ ★ Son filmlerinden biri olan bir kurdelesiinde Neriman Köksal'la Turan Seyfioğlu.

lükler, bazıları tembellek ve bazıları da haylazlık ve yaramazlık yüzünden bırakırlar Ben en sonuncusuna dahilim, Çünkü o seneler, en hareketli, en hasarı olduğum senelerdi. Tabii netice malum. Okuldan terkettiler.»

Okul faslı bitip, defterin sayfaları da kapanınca, benim için yepyeni bir hayat başlamıştı. Seyfioğlu sonsuz bir egemenliğe kavuşmanın zevkini içindeydi. İşsiz, güçsüz. Bomboş ve avareydi. Ne yapardı şimdi? Spor yapmaya karar verdi.

Daima üstün ve kuvvetli olabilmek için boksa başladı. Bir yandan boks yaparken, bir yandan da, mahalli ta-

kımlarda futbol oynuyordu. Neticede, bu iki sporu da beğenmedi. Mevsimlik sporları seçti kendine. Daha nafif, daha teblikesiz sporlar. Yüzmek ve koşmak.

Herşeyde olduğu gibi, turlarda da kaabiliyetini göstermekte gecikmeyen Seyfioğlu, birçok birincilikler kazanmıştır.

Okulu terkedişinden sonra kendisini tamamen spora veren, Turan daha sonra kayak yapmağa başlamıştır. Bu alanda epey ileri giden ve söz sahibi olan Turan, daha sonra Erzurum Dağcılık Kulübüne kayak hocası olarak tayin edilmiştir.

İnsan düşünüyor da, bu

kadar mücadeleci ve bu kadar sağlam ve sportif yapılı bir insanın ölümüne inanmıyor. İlele böyle bir insanın, hastalıktan ölmesini büsbütün yadırgamamak elde değil.

Turan'ın ölümü hiçbir zaman normal bir ölüm olmadı. Onun bu ölümü doğrudan doğruya bir intihardı. Zaten bunu, son zamanlarda kendisi de söylüyordu. Turan'ın ölümü bana başka bir olayı hatırlatıyor;

Fransada, milyarder bir kadın, zehir içerek intihar eder. İntihar raporu etmeye gelen emniyet mensupları, kadının baş ucunda bir zarf bulurlar. Zarf açıldığı zaman içinden çıkan mektup hatunun imzasını taşıyor ve aynen şöyle yazıyordu;

«— Dünyada, yapılması lâzım gelen herşey yaptım. Her arzuma nail oldum. Son iş olarak intihar etmek kahyor geriye...»

İşte Turan'inki de böylesine bir intihardı. Her şeye sahip olmanın verdiği bir ölmek arzusu, yaşamamak düşüncesi...

Kayak hocalığı esnasada, askere alınmıştır. İki sene askerlik müddetinde de boş durmamış, sportif faaliyetlerine devam etmiştir.

★

Yıl 1941 - 1942. Seyfioğlu askerden dönmüş, yorgunluğunu gidermektedir. Kısa bir müddet için, dinlenmeye karar vermiştir.

Fakat avantür bir yaratılışa sahip olması, onu bu hayattan, böyle bir yaşayış-

tan, kısa zamanda usandırır. Yenilik arar kendine Bu arada birkaç arkadaşıyla birlikte, güneye. Arabisyana gitmeye karar verirler. Faaliyetler başlar Hazırlıklar tamamlanır, Pasaportlar ceplerindedir artık Büyük bir neşeyle yola çıkarlar

Genç Turan Arabistan yarımadasına geldiğinde, içinde gezmek ve daima yepyeni ülkeler görmek arzusu ile yanıyordu. İşte bu sebepten, durmadan gezdi. Halep, Şam Beyrut, Trablusşam ve daha bir sürü yerleri gezdi gördü. Ta güneye kadar uzandı. Basra Körfezine gitti.

İşte bu arada parasız kalınca, kendini bir lejyon birliğinde buldu. Burası, dünyada bilinen en sert disiplinle idare edilen askeri birliklerden bir tanesiydi.

Fakat Turan Seyfioğlu için çalışmak ve para kazanmak şartı. Dayandı. Hatta bu arada bazı döğüşlere de katılmış ve muhtelif yerlerinden çeşitli yaralar almıştır.

Bütün bunlar bitip, yurda döndüğü zaman, bir hayli değişmişti. Fakat ondaki yeni yerler görmek, daima değişik bir hava teneffüs etmek arzusu daha da fazlaleşmişti. Bu defa batıya gidecekti. Batının ihtişamını duymuştu.

Her zaman ve her şeyde olduğu gibi, bunda da karar vermesi pek uzun sürmedi. Kararını verir vermez de hemen tatbik mevkiine koydu. İlk defa Avrupa'ya gidişini Turan bana şöyle anlatmıştı:

(Devamı var)

O'NUN ARDINDAN

Ölümün mutlak ayırıcılığına inanmayan fani olamaz. Bazanda içimizden birşey koparcasına olunca bu ayırıcılık insana tahmin edemeyeceğiniz acı verir ve o kopan yer için için sızlar. Turanında böyle oldu, ölümü! Ne ağlamak teselli veriyor ne de haykırma!..

Meritti. Daima iyilik düşünürdü. Uzun boylu, yüzünde yiğit kişinin sert çizgileri, dost bakan gözleri vardı!..

Arkadaş için fütursuyca ölümüne koşardı!..

Şu köhne dünyadan gidişi acele olmadı mı Turan'ın?..

Yaş 38!.

Halbu ki, şair Cahit Sıtkı Taranca bir şiirinde yaş 35 yolun yarısı demedi miydi?..

Tanrı buyruğu bu, yarısını bekler mi?..

Turan'ığım canım kardeşim, seni, hatıralarını daima yaşayacağız. Biz senin gibi olmağa, senin yeri filmciliğimizde KI, bıraktığın boşluğa yetişmeğe çalışacağız.

Şimdi seni bir avuç toprak bekliyor. Halbuki sen bütün haşmetinle bizde ta gönüllerimizdesin!.

Sana son vazifemizi yapmanın sabırsızlığı içindeyim.

Güleceksin.. Ne çare ki gittiğin gibi değil!..

Tanrıdan geride kalan kederli allesine mağfiret, bize de sabırlar diliyorum!..

Elden başka ne gelir ki!..

Ahmet Tarrık Tekçe

Konca

Gibi Taze

POSTA
KUTUSU

P.T.T.

ISMAL TAN (Tokat)

Nedret Güvenc'in röportajı geçen sayımızda yayınlandı. Okumaz olduğunuzu tahmin ediyoruz. Bahsettiğiniz fotoğraflar için ilandaki adrese müracaat etmeniz gerekmektedir. Selâmlar.

AHHAN YAVUZ (Konya)

Bahsettiğiniz aktrise mektup yazarsanız, herhalde kendisi size fotoğraf gönderecektir. Selâmlar.

AHMET ÇAĞLI (Adana)

Yeni açmış olduğumuz Artist Yarışması'na iştirakinizi tavsiye ederiz. Selâmlar

FARUK ERKEN (Erzincan)

Mektubunuzda bahsettiğiniz aktrise ait bir röportaj yakında yayınlanacaktır. Selâmlar.

MUSTAFA BİÇEROĞLU (Tarsus)

Müsabakaya iştirak edenlerin fotoğraflarının maalesef iade edemiyoruz. Selâmlar.

ALI TERKOĞLU (?)

Mektubunuzda açık adres bulunmadığı için maalesef cevap veremeyeceğiz. Selâmlar.

ENGİN BAYBAŞ (Gölcük)

Yakın alâkanıza teşekkür eder, yeni mektuplarımızı bekleriz. Selâmlar.

HAMDİ AKŞEN (Giresun)

Arzu ettiğiniz adresleri veriyoruz. Selâmlar.

EŞREF KOLÇAK

Tepebaşı, Pehlivan Sokak No. 3
İSTANBUL

ÖZTÜRK SERENGİL

Güzelbahar Sokak Şirin
Apt. Kat 5 Nişantaşı,
İSTANBUL

TUNCAY KEKİNEL (Eskişehir)

Müsabakamız yeniden açılmıştır. Yeni yarışmaya girmenizi tavsiye ederiz. Selâmlar.

YUSUF KAAR (Adıyaman)

Mecmuamızı birinci sayısının arka kapağında Alain Delon, üçüncü sayının arka kapağında Tony Curtis, yedinci sayının arka kapağında Jayne Mansfield ve onbirinci sayının arka kapağında da Barbara Valentine'in resimleri vardı. Yakın alâkanıza teşekkür ederiz. Selâmlar.

TURHAN KAYHAN (Isparta)

Bahsettiğiniz artiste ait bir röportaj pey yakında mecmuamızda yayınlanacaktır. Selâmlar.

MEHMET KURU (Ankara)

Mektubunuzdan sinema oyunculuğuna karşı büyük alâkanız olduğu anlaşılıyor. Bu konuda size faydalı olabilmemiz için büyük artist yarışmamıza iştirak etmenizi tavsiye ederiz. Selâmlar.

Pürüzsüz bir cilde sahip olmak için Vitaminli **NESLON** güzellik kremini kullanınız Sizi tereddütsüz

neticeye ulaştıracaktır

Dr Winter formülü

NESLON

SİN . 43

Cilt Kapağı Almak İstiyenlere

1) SINEMA Mecmuası, yeni abone olmak isteyen okurlarına İLK CİLD'ini hediye edecektir.

26. sayıdan itibaren bir senelik abone bedeli 60 TL. mecmuamız adresine gönderenlere, birinci cildimiz bedava olarak verilecektir.

2) Arzu eden okurlarımıza birinci cildimizle kapakları 5.— TL. ödemesi olarak gönderilir.

3) İkinci cilde abone olmak istemeyip de birinci cildi almak isteyenlere, bu cild 25 TL. sine ödemesi olarak adreslerine gönderilir.

4) Ellerinde birinci cilde ait yirmibeş sayı bulunup ta onları buuz kapaklarımızla ciltlemek isteyenler için de mecmuamız bir kolaylık düşünülmüştür. Ellerindeki mecmualarla beraber 10.— TL. sine adresimize gönderenlerin ciltleri en kısa zamanda kendilerine gönderilecektir.

sinema

